പ്രകൃതിപാഠങ്ങൾ

ഒന്നാം ഭാഗം

കെ. ഭാസ്കരൻനായർ

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

പ്രകൃതിപാഠങ്ങൾ

ഒന്നാം ഭാഗം

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്

കെ. ഭാസ്കരൻനായർ, ~~ബി. എസ്സ്സി.~~

~~പ്രൊഫസ്സർ, ജന്തുശാസ്ത്രവകുപ്പ്,~~

~~യൂണിവേഴ്സിററിക്കോളെജ്, തിരുവനന്തപുരം.~~

മാതൃഭൂമി

പ്രകാശകന്മാർ:

മാതൃഭൂമി പ്രിൻടിംഗ് ആൻഡ് പബ്ലിഷിംഗ്
കമ്പനി, ലിമിററഡ്, കോഴിക്കോട്.

1950 വില 8ണ.

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

All rights reserved

ആദ്യപതിപ്പ് — 1950

Printed at
THE MATHRUBHUMI PRESS,
KOZHIKODE.

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

വിഷയവിവരം

		ഭാഗം
I	കഴിയാന	1
II	തിമിംഗലം	5
III	മുത്ത്	9
IV	ഞണ്ടീൻചിമിഴ്	13
V	കട്ടിത്തേമാങ്ക്	17
VI	കള്ളിമുള്ള്	20
VII	വെട്ടുകിളി	24
VIII	കോലരക്ക്	28
IX	നങ്ക്	32
X	അളുങ്ക്	35
XI	പുഴയിലെ ഉഴവൻ	40
XII	നാടവെര	44
XIII	ഒട്ടുമീൻ	48
XIV	വിളാങ്ക്	52
XV	കമിഴൻ	56
XVI	മരയോന്ത്	59

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

I

കുഴിയാന

കുഴിയാനയെ പിടിച്ചു കളിച്ചിട്ടില്ലാത്തവർ നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇല്ലെന്നാണ് എൻെറ വിശ്വാസം. അഥവാ അങ്ങിനെ മോശക്കാരായവർ വല്ലവരുമുണ്ടെങ്കിൽ അവരിതു വായിയ്ക്കുവാൻ വരട്ടെ. ഓടിപ്പോയി ഒന്നു രണ്ടു കുഴിയാനയെ പിടിച്ചു കൊണ്ടുവന്നിട്ടു മതി മററെന്തു കാര്യവും. കുറവല്ലേ! മണ്ണു മാന്തിയതിന് ഒന്നുരണ്ടടി കൊണ്ടാലും തരക്കേടില്ല. അതാ ആ മതിലിനോടു ചേർന്നു നനവില്ലാതെ കിടക്കുന്ന പൊടിമണ്ണിൽ പോയി നോക്കുക. വരിവരിയായി നല്ല ചൊവ്വൊത്ത ചെറുകുഴികൾ കാണാം. ഓരോന്നിലും ഓരോ കുഴിയാനയുണ്ട്.

"നിത്യവും ശുദ്ധജലം തന്നിലേ കളിച്ചാലും
മത്തേഭൻ പാംസുസ്നാനംകൊണ്ടല്ലോ സന്തോഷിപ്പൂ!'

എന്നു നമ്മുടെ നല്ല ആനയെപ്പററി പറഞ്ഞതു കുഴിയാനയുടെ കാര്യത്തിലും പരമാർത്ഥമാണ്. പക്ഷേ അത് ഒരിയ്ക്കലും ശുദ്ധജലത്തിൽ കളിയ്ക്കാറില്ലെന്നേയുള്ളു. ഏതു സമയവും മണ്ണിനടിയിൽത്തന്നെ. കുഴിയിൽനിന്നു തോണ്ടിയെടുത്തു പുറത്തിട്ടാൽ, തൻെറ തടിയൻകൊമ്പുകളും വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടു പുറകോട്ടു നടക്കുന്നതു കാണാം. നടന്നുനടന്നു പിന്നെയും മണ്ണിനടിയിലേയ്ക്കു കടക്കുവാനാണ് ശ്രമം. കുഴിയുടെ ചുവട്ടിൽ കൊമ്പും നീട്ടിക്കൊണ്ടാണ് അവൻെറ ഇരിപ്പ്. ഇതൊരു

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

വലിയ സൂത്രമാണ്. കഴിയുടെ വക്കിലൂടെ നടന്നു പോകുമ്പോൾ കാലു തെററി താഴോട്ടുരുളുന്ന ഉറുമ്പുകളെയാണ് അവൻ കാത്തിരിയ്ക്കുന്നത്. ഇളകിയ മണ്ണായതുകൊണ്ടും കുഴിയുടെ ചരിവുകൊണ്ടും കാലു തെററിപ്പോയാൽ പിന്നെ ഉറുമ്പിനു കരകയറാൻ സാധ്യമല്ല. കുഴിയാന മേലോട്ടു മണ്ണു തോണ്ടിയെറിഞ്ഞ് അതിനെ ശല്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യും. ഉറുമ്പു താഴെ എത്തുമ്പോഴാണ് നമ്മുടെ കുഴിയിലെ കൊമ്പൻെറ ശൌര്യം കാണേണ്ടത്. അവൻ തൻെറ കൂർത്ത കൊമ്പുകൾ രണ്ടും ഉറുമ്പിൻെറ ദേഹത്തിൽ കുത്തിയിറക്കി ഇറുക്കിപ്പിടിയ്ക്കും. ഈ കൊമ്പുകൾ പൊള്ളയാണ്; അററത്തു ദ്വാരവുമുണ്ട്. ഇതിലൂടെ കുഴിയാന ഉറുമ്പിൻെറ നീരു മുഴുവനും ഊററിക്കുടിയ്ക്കും. തോടുമാത്രമേ ശേഷിയ്ക്കുകയുള്ളു. അത് അവൻെറ കൊമ്പുകളിൽവെച്ചു തെറിപ്പിച്ചു കുഴിയുടെ വെളിയിൽ കളയുകയും ചെയ്യും.

കുഴിയാനയുടെ ജീവിതം മുഴുവനും ഇങ്ങിനെ ഉറുമ്പിനെ തിന്നല്ല കഴിയുന്നത്. കുറേ നാളിങ്ങിനെ തിന്നു തിമക്കുമ്പോൾ അതു മണൽത്തരികൾ കൂട്ടിയൊട്ടിച്ചു, ശരീരത്തിനു ചുററും, ഒരു കൂടുണ്ടാക്കുന്നു. ഈ കൂടുകൾ കണ്ടാൽ ഉരുണ്ട പഞ്ചസാരമിഠായിപോലെയിരിയ്ക്കും. അതിനകത്തു അനക്കമൊന്നുമില്ലാതെ കുഴിയാന കുറേനാൾ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. ഇതിൻെറ ഫലമായി അതിൻെറ മട്ടൊക്കെ മാറിപ്പോകും. അതു തുമ്പിയെപ്പോലുള്ള ഒരു പ്രാണിയായിത്തീരുന്നു. ഈ മാററം പൂർത്തിയാകുമ്പോൾ അതു കൂടു പൊളിച്ചു പുറത്തു കടക്കും. എന്തൊരത്ഭുതമാണ്! അകത്തു കയറിയതു കുഴിയാന; പുറത്തു വരുന്നതു നേർത്ത നാലു ചിറകോടുകൂടിയ ഒരു പൂച്ചി. പച്ചിലപ്പുഴു പൂമ്പാററയാകുന്നതു നിങ്ങൾ

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

കണ്ടിട്ടില്ലേ; അതുപോലെയുള്ള ഒരു മാററമാണിത്. പുഴവിൻെറ കാര്യമെന്നപോലെ ഇതും നിങ്ങൾക്കുതന്നെ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കാവുന്നതാണ്. ഞാൻ പറഞ്ഞതിൽ വിശ്വാസം തോന്നാത്തവർ അതുതന്നെയാണ് ചെയ്യേണ്ടത്. ഒരു ചെറിയ പെട്ടിയിൽ പൂഴിനിറച്ചു

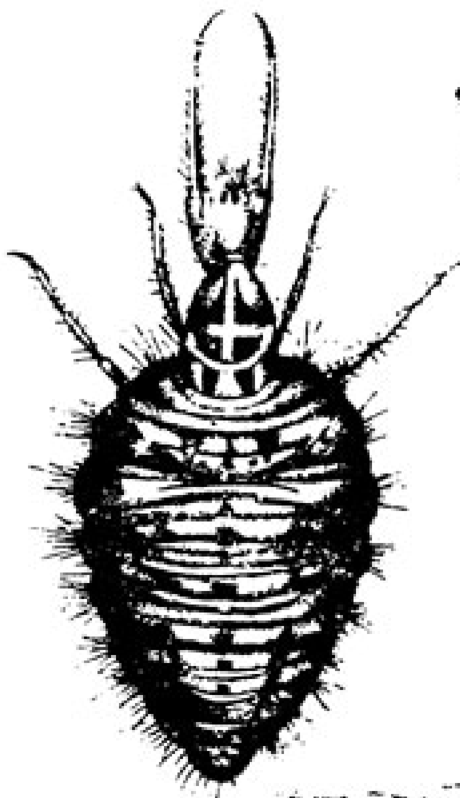

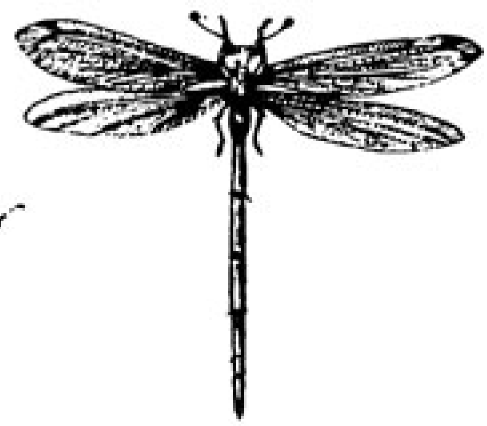

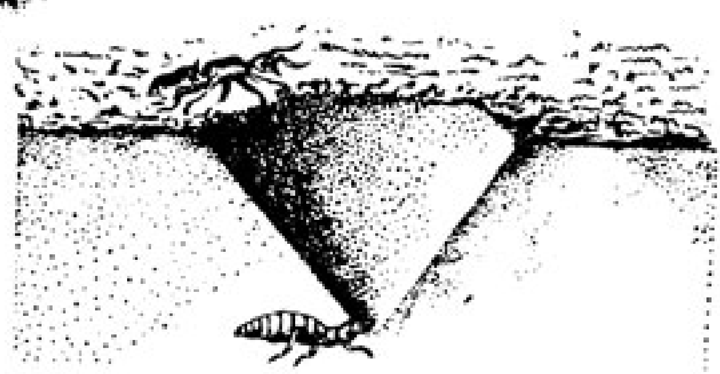

അതിൽ കുറേ കുഴിയാനയെ വളർത്തിനോക്കിയാൽ മതി. പെട്ടിയിലായതുകൊണ്ട് ഉറുമ്പിനെ പിടിച്ചിട്ട് ആനയ്ക്കു തീററി കൊടുക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ അതു പട്ടിണിയായിപ്പോകും.

കുഴിയാനപ്പൂച്ചിക്കു നാലു ചിറകുകളുണ്ട്. ഒററനോട്ടത്തിനു തുമ്പിയെപ്പോലെ ഇരിക്കുമെങ്കിലും അതി

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ന്ന പല വ്യത്യാസങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു് ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മനസ്സിലാകും. അതിൻെറ ഉത്സാഹമെല്ലാം രാത്രിയിലാണ്. പറക്കുന്നതു കണ്ടാൽ ഒരു തളന്ന മട്ടു തോന്നും. ചിറകിൻെറ നേൎമ്മ ആശ്ചൎയ്യകരമാണ്. എവിടെയെങ്കിലും പററിയിരിക്കുമ്പോൾ ചിറകു നാലും, തുമ്പിയെപ്പോലെ, വിതിൎത്തല്ല പിടിക്കുന്നത്; പുറകോട്ടൊതുക്കി ഉടലിനോടു ചേൎത്തുവെക്കുന്നു. ഈ പ്രാണി കുറച്ചു ദിവസമേ ജീവിക്കുകയുള്ളൂ. സൌകൎയ്യം നോക്കി എവിടെയെങ്കിലും മുട്ടയിടണമെന്നുള്ളതാണ് അതിൻെറ ഒററ ഉദ്ദേശം. അതു കഴിഞ്ഞാൽ അതു മരിച്ചുപോകുന്നു. ഈ മുട്ട വിരിഞ്ഞുണ്ടാകുന്ന കുഞ്ഞാണ് കഴിയാന.

അങ്ങനെ നമുക്ക് ഒരു പുതിയ കടംകഥയുണ്ടാക്കാം. "അമ്മയ്ക്കു ചിറകു നാല്, മക്കൾക്കു കൊമ്പു രണ്ട്, ഉറുമ്പിനേം തിന്നും." എന്താണെന്നു ഇതു വായിക്കാത്ത കൂട്ടുകാരോടു ചോദിക്കുക. കടം സമ്മതിച്ചാൽ എല്ലാം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുക.

II

തിമിംഗലം

തിമിംഗലം എന്ന പേരു കേൾക്കുമ്പോൾത്തന്നെ നിങ്ങൾ പേടിച്ചുപോയേക്കും. ഒരു പടക്കപ്പലിനെ വേണമെങ്കിൽ ഒന്നോടെ വിഴുങ്ങിക്കളയാൻ കഴിവുള്ള ഒരു ഭയങ്കരജന്തുവാണതെന്നു നിങ്ങൾക്കു തോന്നുന്നുണ്ടാവും. ഇതിനൊന്നും ആവശ്യമില്ല. തിമിംഗലം വലുതാണെങ്കിലും അതൊരു അപകടക്കാരനല്ല. വല്ലപ്പോഴുമൊരിക്കൽ നമ്മുടെ കടലോരത്തെങ്ങാനും വശം കെട്ടു വന്നടിയുമ്പോഴല്ലാതെ നിങ്ങളതിനെ കണ്ടുമുട്ടാനും പോകുന്നില്ല. സാധാരണയായി കരകാണാത്ത മഹാസമുദ്രങ്ങളിലാണ് അതു ജീവിക്കുന്നത്. അതിനു നിങ്ങളെപ്പോലുള്ള കൊച്ചുകുട്ടികളെയെന്നല്ല ഒരു കൊച്ചുപൂച്ചയെപ്പോലും വിഴുങ്ങാനുള്ള കഴിവുമില്ല. ഇവിടെ ചേർത്തിരിക്കുന്ന പടം കണ്ടാൽ അത് ഒരു ആനയെ

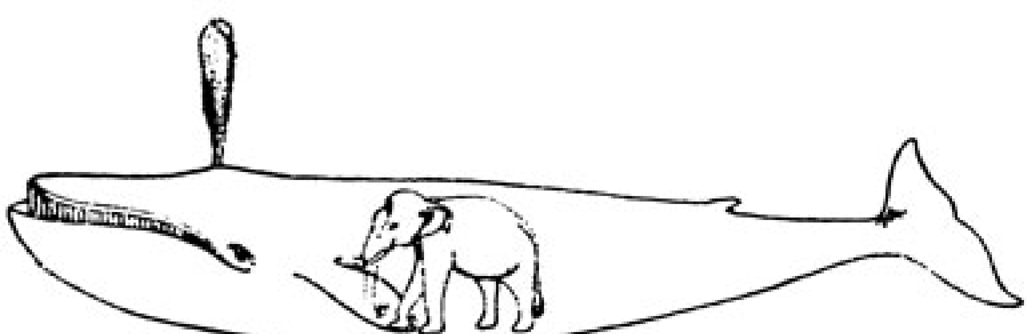

വിഴുങ്ങി അയവിറക്കുകയാണെന്നു തോന്നിയേക്കും. പേടിക്കേണ്ട. അതിന്റെ വലുപ്പം കാണിക്കുവാൻ എടുത്ത ഒരു ഉപായമാണത്. ഒരു ആനയുടെ വലുപ്പം എന്തെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ. അതേ തോതിൽ നോക്കിയാൽ ഒരു തിമിംഗലം എത്രയുണ്ടെന്നാണ് കാണി

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ച്ചിരിക്കുന്നതു്. കണ്ടാൽ അത്ര വളരെയൊന്നും അഴകില്ലാത്ത ഒരു ജന്തുവാണു് തിമിംഗലം. അതിന്റെ വായുടെ അളവിൽ ഒരു വലിയ പൊരുത്തക്കേടുണ്ടു്. കണ്ണോ വളരെ ചെറുതും. സ്ഥാനം തെററിയാണു് വെച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും തോന്നും. മൂക്കു മേൽവശത്താണു്. അതിലൂടെ ശ്വാസം വിടുമ്പോൾ ആവിയന്ത്രത്തിന്റെ കുഴലു തുറക്കുമ്പോഴത്തെപ്പോലെയുള്ള ഒരു കാഴ്ച തോന്നും. വാസ്തവത്തിൽ അതു മൂക്കിലൂടെ വെള്ളം ചീററിപ്പായിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നതു്. പുറത്തേക്കു വിടുന്നശ്വാസത്തിലുള്ള നീരാവി തണുത്തു് അങ്ങനെ തോന്നുന്നു എന്നേയുള്ളു.

തിമിംഗലത്തിന്റെ വായ്ക്കകത്തു നിറയെ, ഒന്നിനു പുറകിൽ ഒന്നായി, തട്ടികൾപോലെ തൂങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഒരു തരം പലകകളുണ്ടു്. ഇതുള്ളതുകൊണ്ടു് അതിനു് എത്രയും ചെറിയ വസ്തുക്കൾമാത്രമേ തിന്നുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു. അതു ജീവിക്കുന്ന സമുദ്രങ്ങളിൽ ഇത്തരം ആഹാരസാധനങ്ങൾക്കു ക്ഷാമമില്ല. ആകപ്പാടെ അരയിഞ്ചിൽ കൂടുതൽ വലുപ്പമില്ലാത്ത ചെറിയ ചെറിയ ജന്തുക്കൾ കടലിൽ ധാരാളമുണ്ടു്; ഇവ വൻപിച്ച പററങ്ങളായിട്ടാണു് സഞ്ചരിക്കുന്നതു്. തിമിംഗലം അതിന്റെ വലിയ വായും തുറന്നുകൊണ്ടു് ഇവയുടെ ഇടയ്ക്കുകൂടി നീങ്ങുമ്പോൾ അവ മേല്പറഞ്ഞ പലകകൾക്കിടയിൽ അടിഞ്ഞുകൂടും. വണ്ണത്തിലുള്ള വാട്ടം എണ്ണത്തിൽത്തീരും. തിമിംഗലത്തിനു വിശപ്പടക്കാൻ വിഷമം നേരിടുന്നില്ല. ഇതിലും വലുപ്പംകൂടിയ ജന്തുക്കളെ അതിനു തിന്നാൻ കഴിവില്ല. സൂചിക്കൊഴപോലെ തൊണ്ടയും പഴംപാളപോലെ വയറും എന്നു പണ്ടൊരു കണിയാൻ ഫലിതം പറഞ്ഞതു തിമിംഗല

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ത്തിന്ന പാറം. വയറ പാളപോലെയല്ല, പത്തായം പോലെയാണെന്നൊരു വ്യത്യാസമേയുള്ളു.

വയറിൻെറ വലുപ്പംകൊണ്ടാണ് തിമിംഗലം ഇത്ര വണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന പറഞ്ഞുകൂടാ. അതിൻെറ തൊലിക്കടിയിൽ, രണ്ടും മൂന്നും അടി ഘനത്തിൽ കൊഴുപ്പുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ടാണ് അതിന്ന വളരെയധികം വണ്ണം തോന്നുന്നത്. കൊഴുപ്പ് ഉറച്ച നെയ്യുപോലെയുള്ള ഒരു പദാൎത്ഥമാണ്. അതു വെട്ടിയെടുത്ത് ഉരുക്കിയാൽ എണ്ണപോലെയാകും. തിമിംഗലത്തിൻെറ എണ്ണ നല്ല വില കിട്ടുന്ന ഒരു സാധനമാണ്. ഇതു ശേഖരിക്കുവാൻവേണ്ടി പല രാജ്യക്കാരും തിമിംഗലങ്ങളെ വേട്ടയാടാറുണ്ട്. വൻകരകളിൽനിന്നു വളരെ അകലെയുള്ള തണുപ്പേറിയ സമുദ്രങ്ങളിലാണ് തിമിംഗലങ്ങൾ ധാരാളമുള്ളത്. പലതരം ഉപകരണങ്ങളോടുകൂടിയ പ്രത്യേകം കപ്പലുകളുണ്ടെങ്കിലേ അവയെ പിടിക്കുവാനും, കൊഴുപ്പു ശേഖരിച്ച് എണ്ണ പാകപ്പെടുത്തിയെടുക്കുവാനും സാധിക്കുകയുള്ളു. പീരങ്കിപോലുള്ള യന്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടു ചാണ്ടുളിയെറിഞ്ഞാണ് തിമിംഗലങ്ങളുടെ ദേഹത്തു കയറ കോൎക്കുന്നത്. ചിലപ്പോൾ പ്രാണവേദനയ്ക്കിടയിൽ കയറും കപ്പലും വലിച്ചുകൊണ്ടു തിമിംഗലം കുറച്ചു ദൂരം നീന്തുകയും ചെയ്യും. നല്ല പരിചയമുള്ളവൎക്കേ ഇതുമൂലമുണ്ടാകുന്ന ആപത്തുകൾ ഒഴിവാക്കുവാൻ കഴിയൂ. കുറേ നേരത്തെ പരാക്രമത്തിനുശേഷം തിമിംഗലം വശംകെട്ടുപോകും. അപ്പോൾ, അതിനെ വലിച്ചടുപ്പിച്ചു കപ്പലിൽ കയറും. പിന്നെ മഴുവും കോടാലിയുംകൊണ്ടു കൊഴുപ്പു വെട്ടിയെടുക്കുന്നു. വലിയ ഒരു തിമിംഗലത്തിൽനിന്ന് ഇരുപതും ഇരുപത്തിയഞ്ചും വീപ്പ എണ്ണ കിട്ടും

തിമിംഗലത്തിന് ഈ കൊഴുപ്പുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനമെന്തെന്നു നിങ്ങൾ വിസ്മയിക്കുന്നുണ്ടാവും. പറയാം. കൊഴുപ്പ് വെള്ളത്തിൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കും. വെള്ളത്തിൽ ജീവിയ്ക്കുന്ന ഈ ഭീമജന്തുവിന്, ഉടലിലുള്ള കൊഴുപ്പിന്റെ കൂടുതൽകൊണ്ടു, തടിയ്ക്കു തക്ക ഭാരം തോന്നുകയില്ല. ശരീരം വെള്ളത്തിൽ താണുപോകാതെ അതു സഹായിയ്ക്കുന്നു. മറെറാരു ഉപയോഗംകൂടിയുണ്ട്. തിമിംഗലം തണുപ്പേറിയ സമുദ്രങ്ങളിലാണ് ജീവിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ കൊടുംതണുപ്പിൽനിന്ന് ഉള്ളിലുള്ള അവയവങ്ങളെ രക്ഷിയ്ക്കുന്നതിനും കൊഴുപ്പു പ്രയോജനപ്പെടുന്നു. അത്, ഒരു പുതപ്പുപോലെ, ശരീരത്തിന്റെ ചൂടു പോകാതെയിരിയ്ക്കുവാൻ സഹായിയ്ക്കുന്നു.

തിമിംഗലത്തിന്റെ ദേഹത്ത് അങ്ങിങ്ങായി രോമങ്ങൾ കാണാം. അതു കുഞ്ഞുങ്ങളെ ജീവനോടെ പ്രസവിച്ചു മുലകൊടുത്തു വളർത്തുന്ന ഒരു ജന്തുവാണ്.

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

III

മുത്ത്

"നൂലുകൊണ്ടു പിരിച്ചോരു
ചരടിൽപ്പൊൻമണി കോർത്തു
മാലയാക്കിദ്ധനികന്മാർ
ധരിക്കുന്നു ഗളംതന്നിൽ
മുത്തുകൊണ്ടും മാല കോർക്കും
പവിഴംകൊണ്ടുമുണ്ടാക്കും
പുത്തിലഞ്ഞിക്കുരുകൊണ്ടും
കന്നികൊണ്ടും ദരിദ്രന്മാർ."

എന്നു കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു നിങ്ങൾ കേട്ടിരിക്കാം. ധനികന്മാർക്കു പൊന്മണിയും മുത്തും പവിഴവും, ദരിദ്രന്മാർക്കു പുത്തിലഞ്ഞിക്കുരുവും കന്നിയുംമാത്രം. എന്തൊരു കഷ്ടമാണിത്! ദരിദ്രന്മാരെക്കുറിച്ചു പറയുമ്പോൾ നമ്പ്യാരുടെ ഹൃദയം അലിയുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നില്ലേ? അദ്ദേഹം ഒരു മഹാപുരുഷനായിരുന്നു.

ഇവിടെ പറഞ്ഞ സാധനങ്ങളിൽ ഒരെണ്ണത്തെക്കുറിച്ചാണ് ഞാൻ പറയാൻ പോകുന്നത്—മുത്ത്. അതു നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? മാല കോർക്കാനുപയോഗിക്കുന്ന ഉരുണ്ട പല സാധനങ്ങൾക്കും മുത്ത് എന്നു പറയാറുണ്ട്. ഇതിൽ പലതും ഈ ആവശ്യത്തിനുവേണ്ടി മനുഷ്യർ കണ്ണാടികൊണ്ടും മറവും ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുന്നതാണ്. വാസ്തവത്തിലുള്ള മുത്ത് ഇങ്ങിനെ നിർമ്മിക്കുന്നതല്ല. അതു കടലിലുള്ള ഒരു ജന്തുവാണ് ഉണ്ടാക്കുന്നത്. മനുഷ്യൻ അതു ശേഖരിച്ചു വില്ക്കുകയേ ചെയ്യുന്നുള്ളു. കക്ക, കല്ലിന്മേൽക്കായ് എന്നൊക്കെപ്പറ

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

യുന്ന ജന്തുക്കളെ നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലേ; അതുപോലെ ഒരു ജന്തുവാണ് മുത്തുണ്ടാക്കുന്നത്. അതിന്റെ പടം നോക്കുക. ഇതു പല വലുപ്പത്തിലുണ്ട്. ചിലതിനു നമ്മുടെ രണ്ടു കൈപ്പടം കൂടിയിടത്തോളം വലിപ്പം കാണും. ചുണ്ണാമ്പുകരണ്ടകംപോലെ നടുക്കു വിജാവിരിവെച്ച രണ്ടു തോടുകൾകൊണ്ട് ഈ ജന്തുവിന്റെ ശരീരം പൊതിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ജന്തുവിന്റെ പേര് മുത്തുച്ചിപ്പി എന്നാണ്. കടലിന്റെ അടിയിലുള്ള ചെളിയിലാണ് അതിന്റെ ജീവിതം. ഇത്തരം ജന്തുക്കളുടെ തോടിന്റെ ഉൾവശം മിനുക്കവും തിളക്കവുമുള്ളതാണ്. കണ്ടാൽ വെള്ളി പൂശിയതുപോലിരിക്കും. വെള്ളി കറുക്കുന്നതുപോലെ ഇതു കറുക്കുകയില്ല. തോടിന്റെ ഈ മിനുക്കമുള്ള ഭാഗം ചെത്തിയെടുത്തു കുപ്പായക്കുടുക്കുകളും ആഭരണങ്ങളുമുണ്ടാക്കാറുണ്ട്. തോടിന്റെ ഈ ഭാഗം ഉരുട്ടിക്കിട്ടിയാൽ മുത്തായി. പക്ഷേ ഈ ജോലി മുത്തുച്ചിപ്പിതന്നെ ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമുക്കത് ഉരുട്ടിയെടുക്കുവാൻ കഴിവില്ല. ഈ വിദ്യ മുത്തുച്ചിപ്പികൾ ചിലപ്പോൾ ചെയ്യാറുണ്ട്. അവയുടെ ശരീരം പൊളിച്ചുനോക്കിയാൽ അതിനുള്ളിൽ കൂടെക്കൂടെ തിളങ്ങുന്ന ഇത്തരം ഗോളങ്ങൾ കാണുവാൻ സാധിക്കും. ചില സ്ഥലങ്ങളിലെ മുത്തുച്ചിപ്പികളിൽ ഇതു സാധാരണസംഭവമാണ്. തൂത്തുക്കുടിക്കു സമീപമുള്ള കടലിൽ ഇങ്ങനെ മുത്തു വിളയുന്ന ചിപ്പികൾ ധാരാളമുണ്ട്. അവയെ തേടിപ്പിടിക്കുവാൻ വളരെ ആഴത്തിൽ മുങ്ങണം. ഈ ജോലിക്കു പ്രത്യേകസാമർത്ഥ്യമുള്ള ആളുകൾ ആ ദിക്കിലുണ്ട്.

ചിപ്പിക്കകത്തു മുത്തുണ്ടാകുന്നതിനു പണ്ടുള്ളവർ പറഞ്ഞുവന്ന കാരണം ഇതാണ്: മഴക്കാലം വരു

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

മ്പോൾ മുത്തുച്ചിപ്പികൾ കടലിൻെറ മുകൾനിരപ്പിലേയ്ക്കു വരും. തോടുകളും തുറന്ന് അങ്ങിനെ കിടക്കുമ്പോൾ അവയ്ക്കുള്ളിലേയ്ക്കു മഴത്തുള്ളികൾ വീഴുവാനിടയാകുന്നു. ഇതു സംഭവിയ്ക്കുമ്പോൾ അവ തോടുകളും അടച്ചു കടലിൻെറ ആഴങ്ങളിലേയ്ക്കു താണുപോകും. അകത്തു വീണ മഴത്തുള്ളി വളരെക്കാലംകൊണ്ടു മുത്തായിത്തീരുമെന്നായിരുന്നു പണ്ടുള്ളവരുടെ വിശ്വാസം.

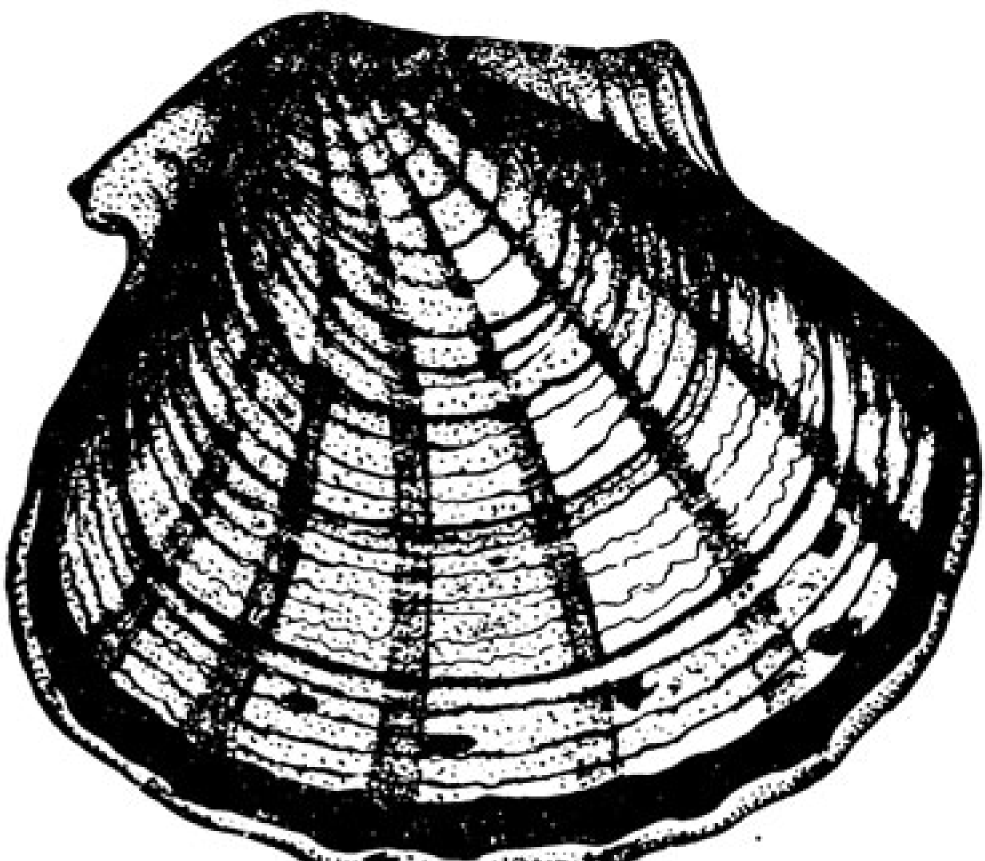

ഇതത്ര ശരിയല്ല. എന്തെന്നാൽ ചിപ്പികൾ ഇങ്ങിനെ വെള്ളത്തിനുമുകളിൽ നീന്തിക്കളിക്കാറില്ല. അവയുടെ ജീവിതം ചെളിയ്ക്കകത്തുതന്നെയാണ്.

മുത്തുണ്ടാകുന്നതിൻെറ കാരണം വേറൊന്നാണ്. അതെന്തെന്നു പറയാം: മനുഷ്യൻെറ ഉള്ളിലുള്ള ഇരകളെയും പുഴക്കളെയുംകുറിച്ചു നിങ്ങൾ കേട്ടിട്ടില്ലേ? ഇവയെപ്പോലെ വിളിക്കാതെ വന്നുകേറുന്ന ചില ഉപദ്ര

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

വികാരികൾ മുത്തുച്ചിപ്പിയുടെ ശരീരത്തിലും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇവ ശരീരത്തിന്റെ ചില സ്ഥാനങ്ങളിൽ കടന്നുകൂടുമ്പോൾ മുത്തുച്ചിപ്പി അവയെ നശിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി ഒരു ചെറിയ തോടുണ്ടാക്കി അവയെ പൊതിഞ്ഞുകളയുന്നു. ചുററും മതിലു കെട്ടി കൊല്ലുന്നതുപോലെയുള്ള ഒരു വിദ്യയാണിത്. തോടിന്റെ അകത്തു കാണുന്ന ആ വെളുത്തുമിനുന്ന സാധനംകൊണ്ടു തന്നെയാണ് ഇതുണ്ടാകുന്നത്. ഇതാണ് മുത്ത്. അതു വാസ്തവത്തിൽ ഒരു ശവക്കല്ലറയാണ്. അതിന്റെ ഉള്ളിൽ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ വന്ന ആ ചെറിയ പുഴുവിനെ അടക്കം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്തൊരു അത്ഭുതമാണെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക!

ഇതുകൂടാതെ മണൽത്തരികളും അതുപോലെയുള്ള മററു പദാൎത്ഥങ്ങളും ചിപ്പിയുടെ ഉള്ളിൽ കടന്നുകൂടുന്നതുകൊണ്ടും മുത്ത് ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ജപ്പാൻകാർ ചിപ്പികളെ പിടിച്ച് എന്തൊക്കെയോ കൃത്രിമങ്ങൾചെയ്തു നിർബ്ബന്ധിച്ചു മുത്തു വിളയിച്ചുവരുന്നു. ഇതിന്റെ വിദ്യ വളരെ രഹസ്യമായി വെച്ചിരിക്കുകയാണ്. മററുള്ളവരും അതു തുടങ്ങിക്കളയുമോ എന്ന പേടികൊണ്ടാണ്. സകലതും തങ്ങൾക്കുമാത്രം വേണമെന്നാണ് ഓരോ രാജ്യക്കാരുടെയും ആഗ്രഹം. രഹസ്യം വിട്ടുകൊടുത്താൽ മത്സരിക്കുവാൻ ആളുണ്ടാകും. ഇതാണ് കച്ചവടത്തിന്റെ പോക്ക്. ഏതായാലും ജപ്പാൻകാർ കൃത്രിമമായി ഉണ്ടാക്കുന്ന മുത്തുകൾ പ്രകൃതിയിൽ താനേ ഉണ്ടാകുന്നവയെപ്പോലെ നന്നല്ല. വലുപ്പത്തിലും പ്രകാശത്തിലും അവ വളരെ മോശമാണ്.

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

IV

ഞണ്ടിൻ ചിമിഴ്

നിങ്ങളെല്ലാവരും ഞണ്ടിനെ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, കറുപ്പുതീററിക്കാരെപ്പോലെ, ചിമിഴുംകൊണ്ടു നടക്കുന്ന ഞണ്ടിനെ ആരും കണ്ടിരിയ്ക്കാനിടയില്ല. വാസ്തവം പറഞ്ഞാൽ ഇത്തരം ഞണ്ടുകളും ഉണ്ട്. നമ്മുടെ കടലോരത്തുതന്നെ പലപ്പോഴും കാണാം. 1-ാം ചിത്രം

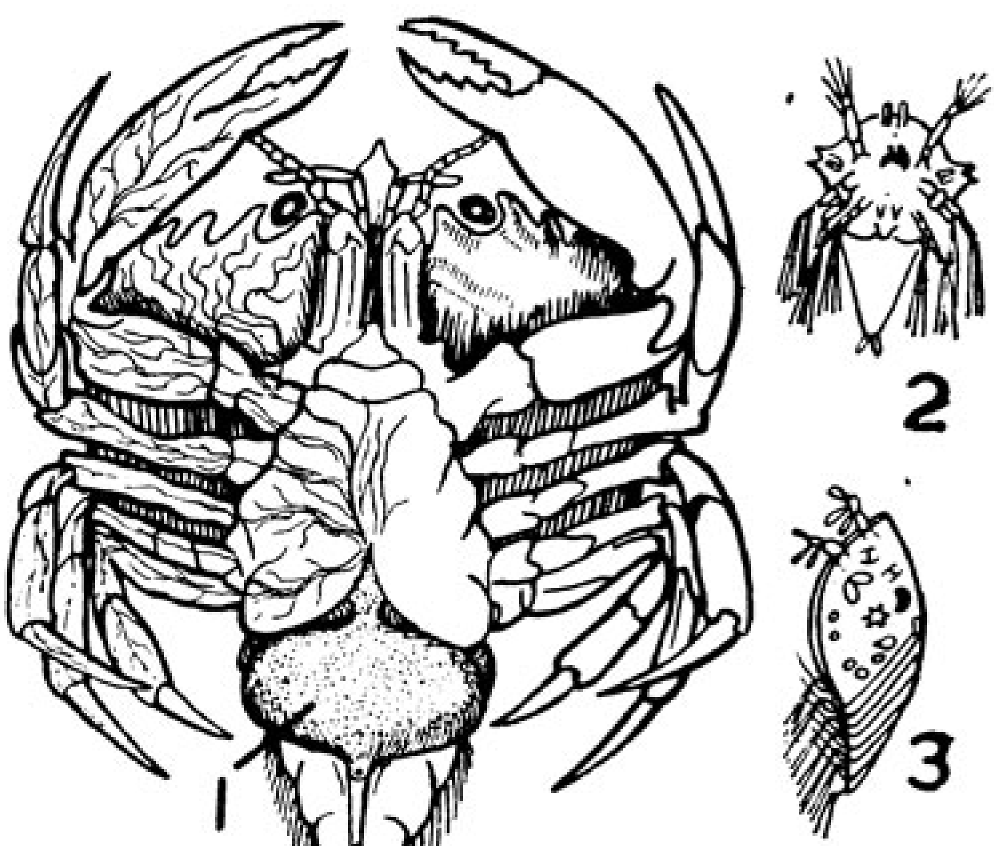

നോക്കുക. അതൊരു ചിമിഴ വെച്ച ഞണ്ടിൻേറതാണ്. ചിമിഴാണ് വരയിട്ട് അടയാളപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അതു ഞണ്ടിൻെറ അടിവശത്താണ്. വട്ടമായി, ഘനം കുറഞ്ഞ്, ഏകദേശം ഒരു വാച്ചിൻെറ

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ആകൃതിയാണ് അതിനുള്ളത്. ഒരു വശത്തു ചെറിയൊരു കഴുത്തുണ്ട്. എതിർവശത്തായി ഒരു ദ്വാരവും കാണാം.

ഞണ്ടിന്റെ വയറ്, പേടിച്ചോടുന്ന പട്ടിയുടെ വാലുപോലെ, മുന്നോട്ടു മടങ്ങി ഉടലിന്റെ അടിവശം ചേർന്നാണ് ഇരിയ്ക്കുന്നത്. ഇക്കാരണത്താൽ പുറമേ നോക്കിയാൽ അതു കാണുകയില്ല. ഈ മടക്കിന്റെ ഇടയ്ക്കാണ് ചിമിഴിന്റെ ഇരിപ്പ്. ചിമിഴുള്ള ഞണ്ടാണെങ്കിൽത്തന്നെയും അതിനെപ്പിടിച്ചു മലർത്തിയിട്ടെങ്കിലേ അതു കാണുകയുള്ളു. ചരിഞ്ഞുചരിഞ്ഞുള്ള ഓട്ടത്തിനിടയ്ക്ക് അതിനെ പിടികൂടാനും വിഷമമാണ്. ഈ ജന്തു ഇങ്ങിനെ ഒരു ചിമിഴും ഒളിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ട് ഓടുന്നതെന്തിനാണെന്നു നിങ്ങൾ വിസ്മയിച്ചേയ്ക്കും. കറപ്പുതീററിക്കാരോടു മടിയിലെന്താണെന്നു ചോദിച്ചാൽ പറയുകയില്ല. പറഞ്ഞാലും കള്ളമായിരിയ്ക്കും. അടയ്ക്കാ എന്നോ, നാലഞ്ചു കാശെന്നോ എന്തെങ്കിലും തട്ടിവിടും ഞണ്ടിന് ഇതുപോലെ സംസാരിയ്ക്കാൻ കഴിവില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഓടിക്കളയുകയാണോ എന്നു നിങ്ങൾ സംശയിയ്ക്കാനിടയുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ അതൊരു അത്ഭുതംതന്നെയാണ്.

ഈ ചിമിഴ നമ്മുടെ ഞണ്ടു സ്വകാര്യമായി, പാടുപെട്ടു തേടിപ്പിടിയ്ക്കുന്നതൊന്നുമല്ല. പരമാർത്ഥം പറഞ്ഞാൽ ചിമിഴ ഞണ്ടിനെയാണ് തേടിപ്പിടിയ്ക്കുന്നത്. അതു പ്രത്യേകം ഒരു ജന്തുവാണ്! ഇങ്ങിനെ ഞണ്ടിന്റെ വയറിനോട് ഒട്ടിയിരുന്നാണ് അതു കാലം കഴിയ്ക്കുന്നത്. അതിനു കണ്ണും മൂക്കും വായും ഒന്നുമില്ല. സാധാരണജന്തുക്കൾക്കുള്ള അവയവങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെയില്ല. വെറുമൊരു തോൽസ്സഞ്ചി. പക്ഷേ അതിനു

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ജീവനുണ്ട്. ആഹാരവും വേണം. ഇതു ഞണ്ടിന്റെ ശരീരത്തിൽനിന്നാണ് വലിച്ചെടുക്കുന്നത്. കഴുത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്നു നൂലാമാലപോലെ ഒരുതരം വേരുകൾ ഞണ്ടിന്റെ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ നാലുപാടും പടന്നുകിടപ്പുണ്ട്. ഇവയാണ് ആഹാരം വലിച്ചെടുക്കുന്നത്. പാവപ്പെട്ട ഞണ്ടിന്റെ കണ്ണിൽപ്പോലും ഈ വേരിന്റെ നാരുകൾ ചെന്നെത്തുന്നുണ്ട്. സഞ്ചിപോലുള്ള ഭാഗംമാത്രമേ പുറത്തു കാണുകയുള്ളു. അതിനുള്ളിലെല്ലാം മുട്ടയാണ്. മുട്ട കടലിൽ വീണു വിരിയുന്നു. വിരിഞ്ഞിറങ്ങുന്ന കുഞ്ഞിനെയാണ് 2-ാം ചിത്രത്തിൽ കാണുന്നത്. വളരെ ചെറുതായിരിക്കും; എങ്കിലും അതിനു കുറച്ചുനാൾ അന്യനെ ആശ്രയിക്കാതെ നീന്തിത്തുടിച്ചു ജീവിക്കാൻ കഴിവുണ്ട്. അധികം താമസിയാതെ അതിന്റെ പടം പൊഴിയുന്നു. ഇതോടുകൂടി അതിന്റെ രൂപവും മാറും. 3-ാം ചിത്രം നോക്കുക. ഈ രൂപത്തിലെത്തിയാലുടൻതന്നെ അതു ഞണ്ടിനെ തേടി നടക്കാൻ തുടങ്ങും. ഒരെണ്ണത്തെ കണ്ടുകിട്ടിയാൽ അതിന്റെ ദേഹത്ത് ഈ ചിമിഴിൻകുഞ്ഞ് ഒട്ടിപ്പിടിക്കുകയായി. അതു തന്റെ കണ്ണും കാലും തോടും എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു വെറുമൊരു മാംസഗോളംമാത്രമായി ഞണ്ടിന്റെ തോലു തുളച്ച് അകത്തു കടക്കുന്നു. എന്തൊരു മാററമാണിതെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക! ഈ മാംസഗോളം ഞണ്ടിന്റെ ഉള്ളിൽ ചോരയോട്ടത്തിനൊത്ത് അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും കുറേനാൾ ഒഴുകിനടക്കും. ഒടുവിൽ അതു വയറിന്റെ മടക്കിനോടടുത്ത സ്ഥാനത്തു വന്നു നിലയുറപ്പിക്കുകയും വളരാൻതുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ വളന്നുവീത്തു, മഴക്കാലത്തു ഭൂമിക്കടിയിൽനിന്നു കുമിഴ മുളച്ചുവരുംപോലെ, അതു ഞണ്ടിന്റെ തോലു പൊളിച്ച് ഒരു ചിമിഴായി പുറമെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു.

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ഇതാണ് ഈ അത്ഭുതജന്തുവിന്റെ ജീവചരിത്രം. കുഞ്ഞായിരിയ്ക്കുമ്പോൾ അതു വളരെ യോഗ്യനാണ്. കണ്ണും കാലും എല്ലാമുണ്ട്. പക്ഷേ വളൎന്നുവരുമ്പോൾ മട്ടൊക്കെ മാറുന്നു. അതു വെറുമൊരു ചിമിഴായും ഞണ്ടിന് ഒരു ചുമടായും തീരുന്നു.

ചിമിഴ പിടിച്ചതുകൊണ്ടു ഞണ്ടു ചത്തുപോവുകയില്ല. ചത്തുപോയാൽ അതു ചിമിഴിനും ആപത്താണല്ലോ. കൊല്ലാതെ നിൎത്തി തന്റെ ആവശ്യവുംകൂടി അതിനെക്കൊണ്ടു നിറവേറുക എന്നതാണ് ഈ ജന്തുവിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഇതിൽനിന്നു ചിമിഴ പിടിച്ചാൽ ഞണ്ടിന് ഒരു ദോഷവും വരികയില്ലെന്നു ധരിയ്ക്കരുത്. ആൺഞണ്ടിന്മേലാണ് പിടികൂടിയതെങ്കിൽ അതു ക്രമേണ (നാണക്കേടുതന്നെ!) പെണ്ണായിത്തീരും. പെണ്ണിന്മേലാണെങ്കിൽ അത് ആണാവുകയില്ലെങ്കിലും, പെണ്ണല്ലാതായിത്തീരുന്നു! എന്തു പറയുന്നു, ചാകുന്നതിലും കഷ്ടമല്ലേ ഇത്?

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

V

കുട്ടിത്തേമാങ്ക്

കണ്ടാൽ സങ്കടം തോന്നുന്ന ഒരു ജന്തുവാണിത്. നമ്മുടെ കിഴക്കൻകാടുകളിലുണ്ട്. നാട്ടിടയിലേയ്ക്കു ചിലപ്പോഴൊക്കെ കടന്നുവരാറുള്ള കാട്ടുജാതിക്കാർ കൊണ്ടു നടക്കുന്നതു കാണാം. ഒരിയ്ക്കൽ തിരുവനന്തപുരത്തെ

കാഴ്ചബംഗ്ലാവിൽ ഒരെണ്ണത്തെ പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു. കാലത്തു ഞാൻ ആ വഴി പോയപ്പോൾ ഇതുണ്ടെന്നു കേട്ടു കാണുവാൻ ചെന്നു. കൂട്ടിനകത്തു വെച്ചിരുന്ന ഒരു മരക്കൊമ്പിന്മേൽ എന്തോ ഒന്നു കൂനിപ്പിടിച്ച് ഇരിയ്ക്കുന്നതു കണ്ടു. കഷ്ടിച്ച് ഒരു പൂച്ചയുടെ വലുപ്പം

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

കാണും. തലയേത് വാലേത് എന്നു പറയുവാൻ, അതിൻെറ അപ്പോഴത്തെ ഇരിപ്പിൽ, വളരെ പ്രയാസമായിരുന്നു. കുറച്ചുനേരം നിന്നിട്ടും അത് അനങ്ങുന്ന ഭാവം കാണിച്ചില്ല. ഞാൻ എൻെറ വഴിക്കുപോയി. അന്നു വൈകീട്ടും ഞാൻ അതിനെ കാണുവാൻ ചെന്നു. അപ്പോഴും അതേ ഇരിപ്പുതന്നെ. വരവണ്ണംമാറിയിട്ടില്ല. അതിനെ കാണാൻ പോയവരുടെയെല്ലാം അനുഭവം ഇതാണ്. ഏതു സമയവും ഇങ്ങിനെ ചുരുണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ജീവിയുണ്ടോ എന്നു പലരും അത്ഭുതപ്പെട്ടു. വാസ്തവത്തിൽ കുട്ടിത്തേമാങ്കിൻെറ പകലത്തെ പതിവ് ഇതാണ്. അതൊരു രാത്രിഞ്ചരനാണ്. പകലെല്ലാം ഉറക്കമാണ് ജോലി. ഇരുന്നുള്ള ഉറക്കം.

കാലിനിടയ്ക്കു കുനിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന തല നിവത്തു നമ്മളെ ഒരു നോട്ടം നോക്കിയാൽ നമ്മുടെ ഹൃദയം അലിഞ്ഞുപോകും. എന്തോ വലിയ ദുഃഖം അനുഭവിക്കുന്നതുപോലെയുള്ള ഭാവമുണ്ട് ആ വലിയ കണ്ണുകാക്ക്. തേമാങ്കിൻെറ കണ്ണാണ് അതിനെ കാണുമ്പോാം നമ്മെ ഏററവും കൂടുതൽ ആകഷിക്കുന്നത്. നമ്മോടു കനിവിന് അപേക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നിപ്പോകും. ഇത്രയ്ക്കു കരുണരസം നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന കണ്ണുകാം ഭൂമിയിൽ മറെറാരു ജന്തുവിനും കിട്ടിയിട്ടില്ല. പേടിച്ചു പേടിച്ചാണ് മരക്കൊമ്പുകാംക്കിടയിൽ അതു സഞ്ചരിക്കുന്നത്. ചൊട്ടിയ ശരീരവും നീണ്ട കൈകാലുകളും പതുക്കെപ്പതുക്കെ നീക്കിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതു കാണാം. വാലില്ലാത്തതുകൊണ്ട് ആകപ്പാടെ ഒരു ചന്തക്കുറവുണ്ട്. "ഇതെന്നാൽ മനുഷ്യനെക്കുറിച്ചും പരമാത്ഥമല്ലേ" എന്നു നിങ്ങാം ചോദിച്ചേയ്ക്കാം. സംശയം ന്യായമാണ്. പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം മറന്നുപോയെന്നേ

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

യുള്ളു. മനുഷ്യൻ നിവൎന്നു രണ്ടു കാലിൽ നടക്കുന്ന ഒരു ജീവിയാണ്. അതിനാൽ വാലില്ലാത്തതിൻെറ കുറവു നാം കാണുന്നില്ല. തേമാങ്കം നിവൎന്നു നടന്നിരുന്നെങ്കിൽ ഇതറിയുകയില്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതിൻെറ സ്വഭാവം അതല്ല. നീണ്ടുനീണ്ട കൈകാലുകൾ (കൈയുകൾ എന്നു പറഞ്ഞാൽ മതി; എന്തെന്നാൽ കാലുകൊണ്ടും ചുററിപ്പിടിയ്ക്കാൻ അതിനു കഴിയും) ഈ വൃത്തികേടിനെ വൎദ്ധിപ്പിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആകപ്പാടെ ജീവിതം ഒരു വലിയ ഭാരമാണെന്നും, ഈ ലോകം കണ്ടുകണ്ടു മതിയായെന്നും ഉള്ള മട്ടുണ്ട് ഈ സാധുജന്തുവിന്ന്.

തേമാങ്ക ചെറിയ ചെറിയ പ്രാണികളെ പിടിച്ചു തിന്നാണ് വിശപ്പടക്കുന്നത്. അതു് കുരങ്ങുവൎഗ്ഗത്തിൽ പെട്ടതാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടെങ്കിലും കുരങ്ങുകളോട് അടുത്ത ബന്ധമുള്ള ഒരു ജന്തുവാണ്. നമുക്കു കുരങ്ങിനോടുള്ള ബന്ധം കുരങ്ങിന് അതിനോടുമുണ്ടെന്നു പറയാം. കുഞ്ഞുങ്ങളെ ജീവനോടെ പ്രസവിച്ചു മുല കൊടുത്തു വളൎത്തുകയാണ് പതിവ്. ദേഹത്തു രോമമുള്ള ജന്തുക്കളുടെയെല്ലാം സ്വഭാവം ഇതാണെന്നു നേരത്തെ പറഞ്ഞതു നിങ്ങൾ ഓൎക്കുന്നുണ്ടായിരിയ്ക്കുമല്ലോ.

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

VI

കള്ളിമുള്ള്

കള്ളിമുള്ളുപോലെ ഇത്ര അഴകും ഐശ്വര്യവുമില്ലാത്ത ഒരു ചെടി വേറെ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അതു നില്ക്കുന്ന ദിക്കിലേയ്ക്കു മനുഷ്യനും മൃഗവും ഒന്നും അടുക്കുകയില്ല. ആകപ്പാടെ മുള്ളുകൊണ്ടു മൂടി, തണ്ടുമല്ല ഇലയുമല്ല എന്ന മട്ടിൽ കണ്ടാൽ പേടിച്ചുപോകത്തക്കവണ്ണമാണ് അതിന്റെ നില്പ്. കള്ളന്മാരും കന്നുകാലികളും കടക്കാതെ പുരയിടങ്ങൾക്കു ചുററും വേലി കെട്ടുവാനാണ് അത് ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നത്. യുദ്ധകാലത്തു കള്ളിച്ചെടികൊണ്ട് വേറൊരു വലിയ ഉപകാരം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളിൽ പലക്കും അത് അനുഭവപ്പെട്ടിരിക്കും. അതിന്റെ മുള്ള് മൊട്ടുസൂചിയായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നതിനെപ്പററിയാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്. മററൊരു മുള്ളും ഈ ആവശ്യത്തിന് ഇത്രമേൽ ഉതകുകയില്ല. അവ ഒന്നുകിൽ വളഞ്ഞതായിരിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ വണ്ണിച്ചതായിരിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ വേണ്ടിടത്തോളം കിട്ടുകയില്ലായിരിക്കും. ഈ വിഷമങ്ങളൊന്നും കള്ളിമുള്ളിനെക്കുറിച്ചു പറയാനില്ല. കൂത്തു നേത്തു, വളവില്ലാത്ത ഈ യുദ്ധകാലമൊട്ടുസൂചികൾ ശേഖരിക്കുവാൻ ഒരു പ്രയാസവുമില്ല. കള്ളിച്ചെടിയുടെ ചുവട്ടിൽ ചെന്ന് ഉണക്കമുള്ളുകൾ പെറുക്കിയെടുത്താൽ മതി. കച്ചേരികളിലും പള്ളിക്കൂടങ്ങളിലും അതു ധാരാളം ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നു.

പരദേശത്തുനിന്ന് മൊട്ടുസൂചി വരാതായപ്പോഴാണ് നമുക്ക് ഈ ബുദ്ധി തോന്നിയത്. അന്യരാജ്യ

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ക്കാരെ ആശ്രയിയ്ക്കാതെ ഒരു മൊട്ടുസൂചിപോലും ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയാത്ത നമ്മെക്കൊണ്ടു് എന്തിനു കൊള്ളാമെന്നു നിങ്ങൾ വിസ്മയിയ്ക്കുന്നുണ്ടാകും. എന്താണു് ചെയ്യുക. നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ നില അതാണു്. സകലതിന്നും നമുക്കു് അന്യരെ ആശ്രയിയ്ക്കണം. മൊട്ടുസൂചിയായാലും ശരി, മോട്ടോറായാലും ശരി. കഷ്ടം! എന്നേ പറയാനുള്ളു. പക്ഷേ, ഇന്ത്യക്കാരായ നാം എന്നും ഇങ്ങനെയുള്ളവരായിരുന്നു എന്നു വിചാരിയ്ക്കരുതു്. നമുക്കു് ആവശ്യമുള്ള സാധനങ്ങൾ ഇന്നു നാം ഉണ്ടാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന്നു കാരണം നമ്മെക്കൊണ്ടു് ഒന്നിനും കൊള്ളുകയില്ല എന്നതല്ല. അങ്ങിനെ ഒന്നിനും കൊള്ളാത്ത മനുഷ്യർ ഒരിടത്തുമില്ല. ഇന്നു നമുക്കു മൊട്ടുസൂചിയെന്നപോലെ പണ്ടു മററു ചിലക്കു് ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്ന സാധനങ്ങൾ നാം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തിരുന്നു. അതൊക്കെ വാങ്ങിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ അന്യരാജ്യക്കാർ ഇങ്ങോട്ടു വരുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, അക്കാലമെല്ലാം പോയി. ഇന്നും അന്യരാജ്യക്കാർ ഇവിടെ വരുന്നുണ്ടു്. അതു പക്ഷേ, വാങ്ങുവാനല്ല വാങ്ങിപ്പിയ്ക്കുവാനാണു്. എല്ലാ സാധനങ്ങളും നാംതന്നെ ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങിയാൽ അവരുടെ ചരക്കു ചെലവാകുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു നാം ഒന്നും ഉണ്ടാക്കാതെ കഴിയുന്നതു് അവക്കു നല്ലതാണു്. നമുക്കു മൊട്ടുസൂചിയ്ക്കുപോലും മുട്ടു വരുന്നതിൻെറ കാരണം ഇതാകുന്നു.

അതു പോകട്ടെ. കള്ളിമുള്ളിൻെറ ഉള്ളുകള്ളി എന്തെന്നു നോക്കാം. വളരെവേഗം വളന്നു വ്യാപിയ്ക്കുന്ന ഈ കാട്ടുചെടി ഒരു പരദേശിയാണു്. അതു് എന്നാണു് എങ്ങിനെയാണു് വന്നുകേറിയതെന്നു പറയുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടു്. എങ്ങിനെ വന്നതായാലും അതു് ഇ

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ന്നൊരു വലിയ ശല്യമായിട്ടാണ് തീന്നിരിയ്ക്കുന്നത്. അതങ്ങോട്ടു വളരാൻ തുടങ്ങിയാൽ ആ സ്ഥലം പിന്നെ എന്തിനെങ്കിലും ഉപയോഗിയ്ക്കാൻ സാധിയ്ക്കുമെന്നു കരുതേണ്ട. അത്ര വേഗത്തിലാണ് അതു പടന്നുപിടിയ്ക്കുന്നത്.

ഈ ഉപദ്രവം നമ്മെക്കാൾ എത്രയോ കൂടുതൽ അനുഭവിയ്ക്കുന്ന രാജ്യങ്ങൾ വേറെയുണ്ട്. വളരെ നാളത്തെ പരിശ്രമത്തിനുശേഷം അവർ ഇതിനൊരു വി

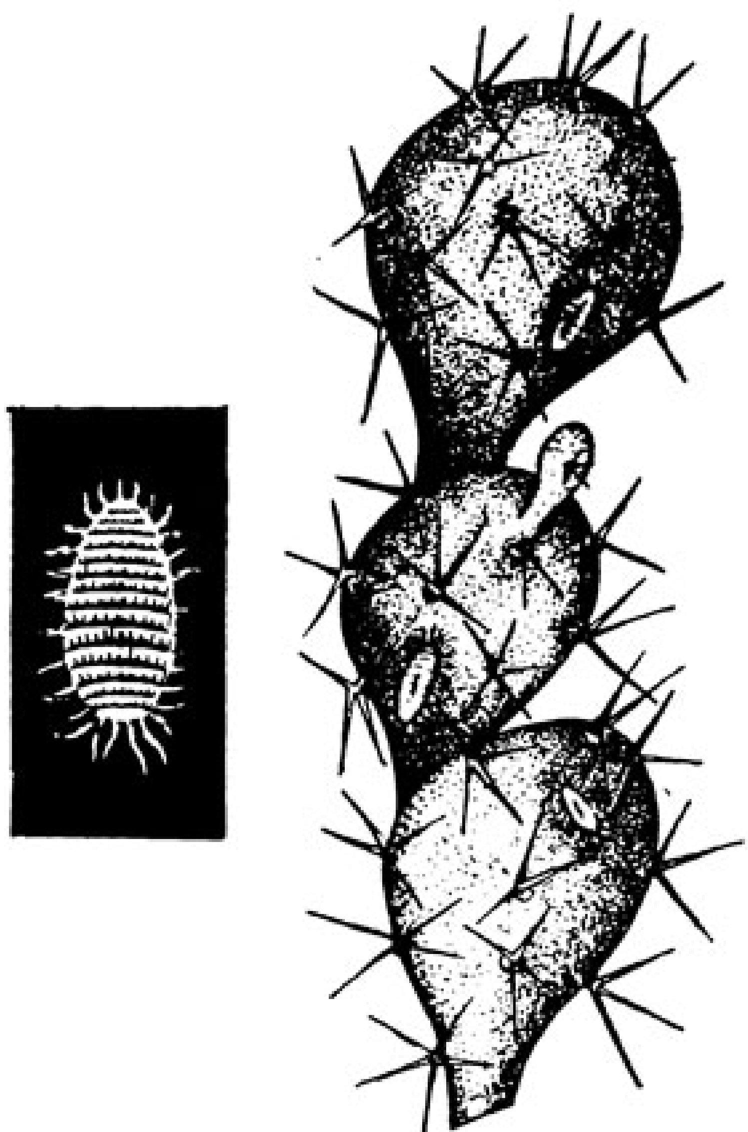

ദ്യ കണ്ടുപിടിച്ചു. ചിത്രം നോക്കുക. അതിൽ കാണുന്ന ആ വെളുത്ത പ്രാണിയില്ലേ, അതിനെ അവർ ദൂരെ

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ഒരു ദിക്കിൽനിന്നു പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന് കള്ളിമുള്ളുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ വിട്ടു. ഇതിന് കള്ളിച്ചെടി വളരെ ഇഷ്ടമാണ്. അതിൻെറ നീരാണ് ഈ ചെറുപ്രാണിയുടെ ആഹാരം. ഈ പ്രാണി പെരുകിത്തുടങ്ങിയപ്പോഠം കള്ളിമുള്ളിൻെറ കഷ്ടകാലവും തുടങ്ങി. ഇവ ഓരോ ചെടിയിലും ആയിരക്കണക്കിനു തിങ്ങിക്കൂടി അതിനെ തിന്നുതിന്നു നശിപ്പിച്ചു! കള്ളിമുള്ളുകൊണ്ടു നാടെല്ലാം മൂടിപ്പോകാതെ തടയുവാനുള്ള ഏററവും നല്ല ഉപായം ഇതാണ്. ഈ പ്രാണിയെ കൊണ്ടുവന്നു ചെടിയുടെ ഇടയ്ക്കു വിടേണ്ട ഭാരമേ നമുക്കുള്ളു. ബാക്കിയെല്ലാം അതു നോക്കിക്കൊള്ളും. ഇവ ഇരിയ്ക്കുന്നതു കണ്ടാൽ തൈരു കോരിത്തളിച്ചതുപോലെ തോന്നും. അവയെ കുത്തിപ്പൊട്ടിച്ചാൽ ചോരപോലുള്ള ഒരു വസ്തു പുറപ്പെടുന്നതു കാണാം. ഇതു ചിലപ്പോഠം ചായമായി ഉപയോഗിയ്ക്കാറുണ്ട്.

ഈ പ്രാണിയെ ഇന്ത്യയിലും കൊണ്ടുവന്നു വിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇനിയും എവിടെയെങ്കിലും കള്ളിച്ചെടികഠം കാണുമ്പോഠം സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുക. ഈ പ്രാണികളെ കാണുവാൻ സാധിയ്ക്കും. അവ ഉപദ്രവം ചെയ്യുന്ന ഈ ചെടിയെ തിന്നു നശിപ്പിച്ചു നമ്മുടെ വിളഭൂമികളെ രക്ഷിയ്ക്കുന്ന ജീവികളാണ്. നാട്ടിലുള്ള കള്ളിച്ചെടിയെല്ലാം പിഴുതെടുത്തു നശിപ്പിയ്ക്കുക എന്നത് എളുപ്പമല്ലെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. അതു കുഴിച്ചിട്ടാൽ നശിയ്ക്കുകയില്ല. കുഴിയിൽനിന്നു പിന്നെയും മുളച്ചുവരും. കത്തിച്ചുകളയുകതന്നെ വേണം. ഇതു നടക്കുന്ന കാര്യമല്ല. ഈ പരമാൎത്ഥം ആലോചിയ്ക്കുമ്പോഠം എന്തു വലിയ സഹായമാണ് ഈ നിസ്സാരജീവികഠം നമുക്കു ചെയ്യുന്നതെന്നു കാണാവുന്നതാണ്.

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

VII

വെട്ടുകിളി

വച്ചക്കതിര, പച്ചത്തുള്ളൻ, എന്നൊക്കെ വിളിക്കുന്ന പ്രാണിയെ നിങ്ങഠം പിടിച്ചുകളിച്ചിട്ടില്ലേ? ഉണ്ട്; എനിക്കു സംശയമേയില്ല. കളിക്കുന്നതിനിടയിൽ അതിൻെറ ഈൎക്കിലിപോലുള്ള കാലുകളിൽ ചിലത് കടിച്ചിട്ടുമുണ്ട്. പോട്ടെ; സാരമില്ല. വേണമെന്നു വിചാരിച്ചു ചെയ്തതല്ലല്ലോ. ഏതായാലും ഈ കളികഠക്കിടയിൽ അതിനു ചാടാനും പറക്കാനുമുള്ള

കഴിവെന്തെന്നു നിങ്ങഠം നല്ലതുപോലെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടാവണം. പിടിച്ച പിടിക്കു മുറുക്കമില്ലെങ്കിൽ ഒററക്കുതിപ്പിന് അതു കടന്നുകളയും.

പച്ചക്കതിരയെപ്പോലുള്ള ഒരു പ്രാണിയാണ് വെട്ടുകിളി. പക്ഷേ അതിൻെറ നിറം പച്ചയല്ല. കണ്ടാൽ അത്രയ്ക്ക് അഴകുമില്ല. പക്ഷേ അതു പേടിക്കേണ്ട ഒരു ജന്തുവാണ്. ഭാഗ്യവശാൽ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അ

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

തിൻെറ ഉപദ്രവം അത്ര വളരെയില്ല. ഇന്ത്യയുടെ വടക്കുപടിഞ്ഞാറൻഭാഗങ്ങളിലും മററും അതു കണ ക്കററ ശല്യം ചെയ്യാറുണ്ട്. നിനച്ചിരിയ്ക്കാത്ത സമയ ങ്ങളിൽ അതു വലിയ വലിയ പററങ്ങളായി വന്നി റങ്ങി കൃഷിയെല്ലാം തിന്നു നശിപ്പിച്ചുകളയും. വലിയ പററങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങൾക്കതിൻെറ ഒരു ഊഹം കിട്ടുകയില്ല. ഒരു പത്തോ നൂറോ പ്രാണികൾ ഒന്നിച്ചു വരും എന്നേ നിങ്ങൾ വിചാരിയ്ക്കുകയുള്ളു. വാസ്തവത്തിൽ നൂറോ ആയിരമോ ലക്ഷമോ അല്ല വരു ന്നത്. അനേകായിരം കോടി പ്രാണികൾതന്നെ ഉണ്ടാ വും. ആകാശത്തിൽ ഉയൎന്നു പറന്നുവരുന്നതു കണ്ടാൽ കാർമേഘങ്ങളാണെന്നു തോന്നും. ഇതു കാണുമ്പോൾ ത്തന്നെ മനുഷ്യൎക്കു പേടിയാകും. എവിടെയാണ് ഇവ യുടെ വീഴ്ച ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്നതെന്നു മുൻകൂട്ടി പറ യുവാൻ വിഷമമാണ്. അവ വന്നിറങ്ങിക്കഴി യുമ്പോൾ ഒരു പ്രദേശത്തു മുഴുവനും വ്യാപിയ്ക്കുന്നതു കാണാം. പാടത്തും പറമ്പിലും ചെടിയിലും മര ത്തിലും പുരപ്പുറത്തും ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യരുടെ പുറ ത്തും വെട്ടുകിളികൾതന്നെ. എന്തൊരു കാഴ്ചയാണതെ ന്ന് ഓൎത്തുനോക്കുക. വെട്ടുകിളി വീണ ദിക്കിൽ പച്ച ത്തലയുള്ള യാതൊന്നും ശേഷിയ്ക്കുകയില്ല. അല്പനേരം കൊണ്ട് അവ അതെല്ലാം തിന്നുമുടിയ്ക്കും. അത്രയ്ക്കു വി ശന്നുപൊരിഞ്ഞാണ് അവ വരുന്നത്. പിന്നെ എ ണ്ണവുമുണ്ടല്ലോ. ഒരു മഹാസൈന്യത്തിൻെറ ആക്രമ ണംപോലെയാണെന്നു പറയാം. കൂടെക്കൂടെയുള്ള വെ ട്ടുകിളിവീഴ്ചകൊണ്ടു പല ദിക്കുകളിലും മനുഷ്യൎക്കു താമ സിയ്ക്കുവാൻ കഴിയാതെയായിട്ടുണ്ട്. അവ മനുഷ്യനെ തിന്നുകയില്ലെങ്കിലും അവനു തിന്നാനുള്ളതെല്ലാം തിന്നു കളയും. പിന്നെ എങ്ങിനെയാണ് താമസിയ്ക്കുക.

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

എവിടെനിന്നാണ് ഈ പ്രാണിപ്പട വരുന്നതെന്നു നിങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെടുന്നുണ്ടാവും. അതാണ് കേൾക്കേണ്ടത്. പത്തും ആയിരവും രണ്ടായിരവും ചിലപ്പോൾ അതിൽ കൂടുതലും നാഴിക അകലെനിന്നാണ് അവയുടെ വരവ്. നിങ്ങളുടെ ഭൂമിശാസ്ത്രപുസ്തകത്തിൽ ഏഷ്യാഭൂഖണ്ഡത്തിന്റെ പടമില്ലേ? അതൊന്ന് എടുത്തുനോക്കുക. ഇന്ത്യയിൽ വരുന്ന വെട്ടുകിളികൾ കാസ്പിയൻകടലിന്നു ചുററുമുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. അവിടെ എപ്പോഴും ഈ സൈന്യങ്ങൾ കരുങ്ങിനില്ക്കുകയാണെന്നു ധരിയ്ക്കരുത്. ഇവിടെ പച്ചക്കുതിരയെന്നപോലെമാത്രമേ അവിടെ വെട്ടുകിളിയേയും സാധാരണ കാണാറുള്ളു. അതിന്നു കൂട്ടം കൂടുന്ന പതിവുമില്ല. പക്ഷേ, ചില കാലങ്ങളിൽ തീററിയുടെ കുറവുകൊണ്ടും മററും അവയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ കൂട്ടം കൂടുവാൻ തുടങ്ങും. ഒന്നുരണ്ടാഴ്ചകൊണ്ട് അവയുടെ എണ്ണം എന്തെന്നില്ലാതെ പെരുകുന്നതു കാണാം. ഇതാണ് ആപത്തിന്റെ ആരംഭം. കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ പതിവില്ലാത്ത ഈ കൂട്ടുകെട്ട് ഒന്നോടെ ദൂരദിക്കുകളിലേയ്ക്കു പറന്നുപോകുന്നതിനാണ് ഇടയാക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ വേണ്ട മുൻകരുതലുകൾ എടുത്താൽ മററു ദിക്കുകളെ ആപത്തിൽനിന്നു രക്ഷിയ്ക്കാമെന്നു തോന്നുന്നില്ലേ. ഒററയ്ക്കു നടക്കുന്ന വെട്ടുകിളിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ കൂട്ടം ചേരുവാൻ തുടങ്ങുന്നതു കാണുമ്പോൾ അവയെ നശിപ്പിച്ചാൽ മതി. അന്നവയ്ക്കു ചിറകില്ലെന്നുള്ളതു വലിയൊരു സൌകര്യവുമാണ്. ഈ വിദ്യ ഇന്നു നടപ്പിലായിട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും പ്രയാസങ്ങൾ ഇല്ലാതില്ല. നമ്മുടെ രാജ്യത്തു വരുന്ന വെട്ടുകിളി മറെറാരു രാജ്യത്താണ് ഉണ്ടാകുന്നത്. അവിടെ കേറിച്ചെന്നു നമ്മു

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ടെ രക്ഷയ്ക്കു് ആവശ്യമായ മുൻകരുതലുകൾ ഏർപ്പെടുത്തു വാൻ അവരുംകൂടി സമ്മതിയ്ക്കേണ്ടിയിരിയ്ക്കുന്നു. എല്ലാ രാജ്യക്കാർക്കും തമ്മിൽ സ്നേഹവും ബഹുമാനവും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഇതിനു പ്രയാസമില്ല. പക്ഷേ ഈ നല്ല സ്വഭാവങ്ങളാണല്ലോ രാജ്യങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ ഇല്ലാത്തതു്. അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും വഴക്കടിച്ചു നശിയ്ക്കുകതന്നെ. അതിൻെറകൂടെ ഇങ്ങിനെയുള്ള നാശങ്ങളും.

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

VIII

കോലരക്ക്

കോലരക്ക് ഒരു അങ്ങാടിമരുന്നാണ്. എണ്ണ കാച്ചുന്നതിനും മററും ഉപയോഗിയ്ക്കും. കടയിൽനിന്നു കൊണ്ടുവരുന്ന കോലരക്ക് പരിശോധിച്ചാൽ അതു ചെറിയ ചെറിയ ഉണക്കക്കമ്പുകളിൽ പററിപ്പിടിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതായി കാണാം. ചില കടകളിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന കോലരക്കിൽ കോലുമാത്രമേ കാണുകയുള്ളു. അരക്കിൻെറ പൊടിപോലും കാണുകയില്ല. അതു പക്ഷേ, മററൊരു കാര്യം.

ഈ മരുന്നു വെള്ളത്തിലിട്ടാൽ നല്ല ചുവപ്പുനിറം കിട്ടും. ഇതു കൈയ്യും കാലും ചുവപ്പിയ്ക്കുവാൻ ഉപയോഗിയ്ക്കാറുണ്ട്. സ്വർണ്ണത്തിനു വർണ്ണം കൂട്ടാനും അത് ഉപയോഗിയ്ക്കപ്പെടുന്നു. മുത്തശ്ശിയുടെ കാതിൽ കിടക്കുന്ന തടിയൻതോട കണ്ടിട്ടില്ലേ? അതു മുഴുവനും പൊന്നല്ല. അകത്തെല്ലാം അരക്കാണ്. മുഴുവൻ പൊന്നായാൽ തൂക്കികൊണ്ടു നടക്കുവാൻ പ്രയാസമാകും. കോലരക്കിന്ന് ഭാരം കുറവാണ്. വിലയും അങ്ങിനെ തന്നെ.

കോലരക്കു പാട്ടു പാടും. പരിഭ്രമിയ്ക്കേണ്ട. സ്വനഗ്രാഹിയന്ത്രത്തിൽ ദോശക്കല്ലിൻെറ ആകൃതിയിൽ എടുത്തുവെയ്ക്കുന്ന കമ്രത്ത തട്ട്, അതുകൊണ്ടാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരിയ്ക്കുന്നതെന്നേ പറയുന്നുള്ളു. അതുണ്ടാക്കുവാൻ കോലരക്കുപോലെ നല്ല ഒരു സാധനം മററില്ല.

ഇങ്ങിനെ പലതിനും കൊള്ളാവുന്ന ഈ കോലരക്ക് എന്താണ്? പരമാൎത്ഥം പറഞ്ഞാൽ നിങ്ങാംക്ക്

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

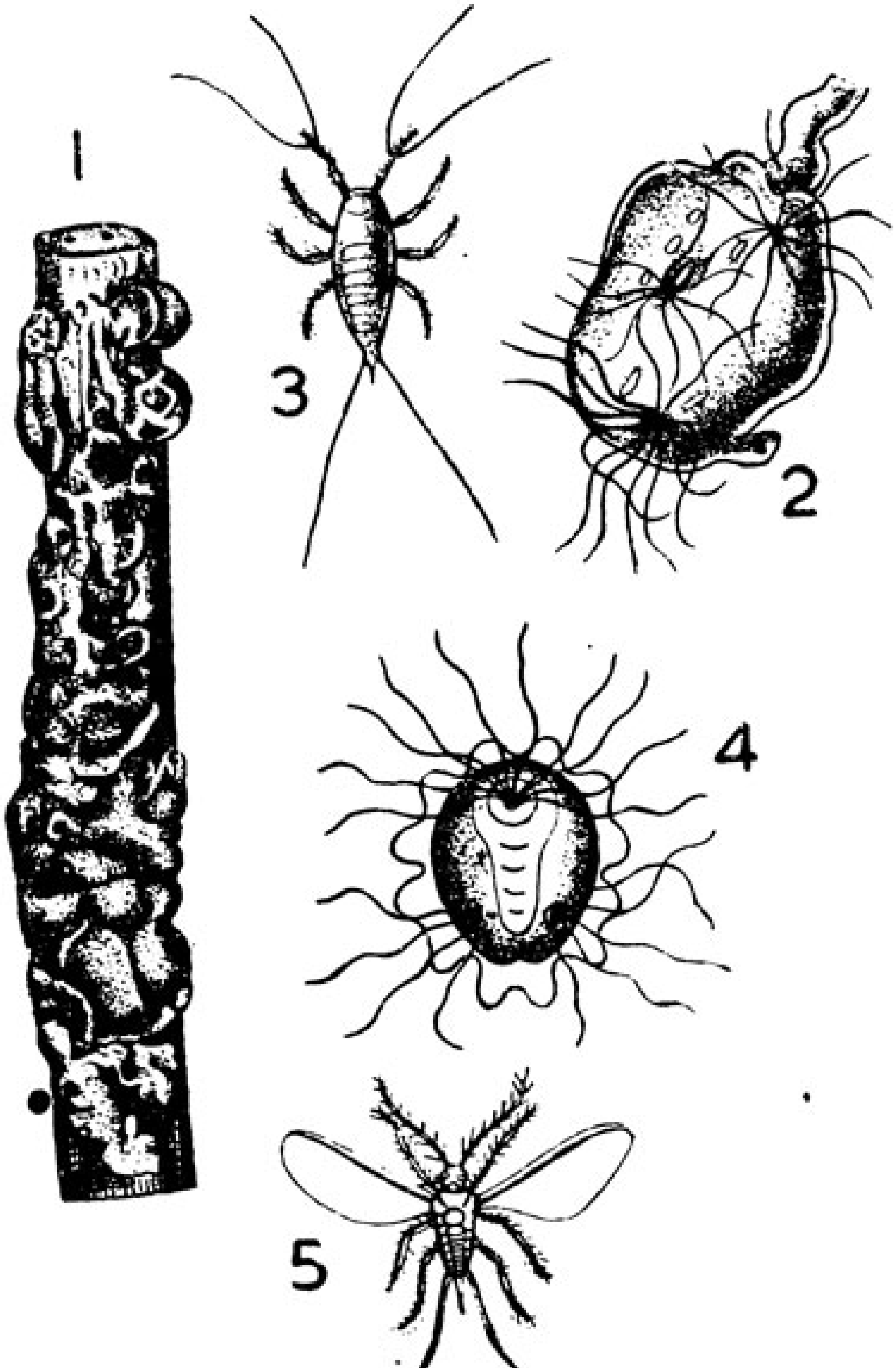

അതിനോടു വെറുപ്പു തോന്നിയേക്കും. എന്നാലും പറയാമെന്നുതന്നെ വിചാരിക്കുന്നു. അതു മരത്തിന്മേലുള്ള ഒരുതരം മൂട്ടയുടെ കട്ടിപിടിച്ച വിയപ്പാണ്! ഇതാണ്

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ഇത്ര വലിയ ദിവ്യൌഷധമായി നാം സേവിയ്ക്കുന്നത്. എന്താണ് ചെയ്യുക. വൈദ്യന്മാരുടെ കസ്തൂരിയ്ക്ക് അവതിയുണ്ടോ? കസ്തൂരിയും, കരിമ്പടവും, പാലും വെണ്ണയും എല്ലാം ഇങ്ങിനെ ഓരോരോ ജന്തുക്കളിൽനിന്ന് എടുക്കുന്നതാണെന്നൊരു സമാധാനമേയുള്ളു.

ഇലന്ത, പൂവണ്ണ് (പൂവണം), കൊടുക്കപ്പുളി എന്നിത്യാദി വൃക്ഷങ്ങളിലാണ് കോലരക്ക് ഉണ്ടാകുന്നത്. അതു താനേ ഉണ്ടാവുകയല്ല. ശ്രദ്ധിച്ചു കൃഷിചെയ്ത് ഉണ്ടാക്കണം. ഇതിനുപയോഗിയ്ക്കുന്ന 'വിത്താ'ണ് ചിത്രത്തിൽ മൂന്നാമതായി കാണിച്ചിരിയ്ക്കുന്നത്. ഇതു കോലരക്കുപൂച്ചിയുടെ കുഞ്ഞാണ്. നല്ല ചുവപ്പുനിറത്തിൽ ചെറിയ ഉറുമ്പിൻെറ ആകൃതിയിലിരിയ്ക്കും. വലിപ്പവും അത്രയ്ക്കേയുള്ളു. അരക്കു വിളയുമ്പോരം ഈ കുഞ്ഞുങ്ങരം ലക്ഷക്കണക്കിനു പുറത്തു കടക്കുന്നു. ഇവ പററിയിരിയ്ക്കുന്ന മരക്കൊമ്പുകരം വെട്ടിയെടുത്ത് പുതിയ വൃക്ഷങ്ങളിൽവെച്ചാണ് കൃഷിയിറക്കുന്നത്. അവ വൃക്ഷങ്ങളുടെ മൃദുവായ ഭാഗങ്ങളിൽ പററിക്കൂടുന്നു. മരത്തിൻെറ ചാറ്, മൂട്ട നമ്മുടെ ചോര വലിച്ചെടുക്കുന്നതുപോലെ, കടിച്ചുകൊണ്ടാണ് അവ ജീവിയ്ക്കുന്നത്. ഇതിന്നു സൌകര്യം കിട്ടിയാൽ അതു വേഗം വളൎന്നുതുടങ്ങും. ഇരുന്നിടത്തുനിന്ന് ഇളകാതെയാണ് ഈ വളൎച്ച സംഭവിയ്ക്കുന്നത്. വലുതാകുന്തോറും അതിൻെറ ആകൃതിയൊക്കെ മാറുന്നു. ഉടലിൽനിന്നു ചുവപ്പുനിറത്തിൽ ഒരു പദാൎത്ഥം ഊറിത്തുടങ്ങും. ഇത് അതിൻെറ പുറത്തുതന്നെ കട്ടിപിടിച്ചു, വൎദ്ധിച്ചുവൎദ്ധിച്ച് ഒടുവിൽ ഒരു ശവക്കല്ലറപോലെ ആയിത്തീരുന്നു. പൂച്ചി അതിൻെറ അടിയിൽ അകപ്പെട്ടുപോകും. 4-ം, 2-ം ചിത്രങ്ങരം നോക്കുക. ഇവ വളൎച്ചയുടെ പടികളാണ്.

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

കാലും വാലുമൊന്നും കാണാനില്ല. അതെല്ലാം, നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽ വിയപ്പ് ഊറുന്നതുപോലെ ഉണ്ടായ അരക്കുകൊണ്ടു മൂടപ്പെട്ടുപോയി. ശ്വാസം മുട്ടാതെയിരിയ്ക്കാൻ ദ്വാരങ്ങൾ വിട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, ഇവയും അരക്കുകൊണ്ട് അടഞ്ഞുപോയെന്നു വരാം. അതു കരുതിയാണ് ശരീരത്തിൽനിന്നു ചില നാരുകൾ വളൎന്നുനില്ക്കുന്നത്. ഇവയുള്ളതുകൊണ്ടു ദ്വാരങ്ങൾ അടയാതെ കിടക്കുന്നു. വളൎന്നു പ്രായമായാൽ പ്രാണി മുട്ടയിടുകയും അതേത്തുടൎന്ന് അത് ഈ അരക്കില്ലത്തിനടിയിൽ കിടന്നു മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അടുത്തടുത്തുള്ള പ്രാണികളുടെ അരക്കില്ലങ്ങളെല്ലാം ഒട്ടിച്ചേൎന്നു പൊററപിടിച്ചിരിയ്ക്കുന്നതു കാണാം. വിയപ്പിനകത്തു വീൎപ്പുമുട്ടി മരിയ്ക്കുവാനാണ് ഈ പ്രാണികളുടെ വിധി. അവയുടെ മുട്ട വിരിഞ്ഞുണ്ടാകുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ അരക്കുകോട്ടയിൽ ദ്വാരമുണ്ടാക്കി പുറത്തു കടക്കുന്നു. 2-ാം ചിത്രത്തിൽ ഇതു കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ കുഞ്ഞുങ്ങളെയാണ് വീണ്ടും വിത്തിനുപയോഗിയ്ക്കുന്നത്. അവ വിട്ടിട്ടുപോരുന്ന അരക്കിൻപൊററാകൾക്കടിയിലെല്ലാം അനേകമനേകം അമ്മപ്പൂച്ചികൾ മരിച്ചുണങ്ങിക്കിടപ്പുണ്ട്.

പെൺപൂച്ചികളാണ് വലിയ അരക്കിൻപൊററകളുണ്ടാക്കുന്നത്. ആൺപൂച്ചികളും അരക്കുണ്ടാക്കാറുണ്ടെങ്കിലും അതു വളരെക്കുറച്ചേ കാണുകയുള്ളു. ഇവ രണ്ടുതരത്തിലുണ്ട്. ചിറകുള്ളതും ചിറകില്ലാത്തതും. ചിറകുള്ളതിനെയാണ് 5-ാം ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചിരിയ്ക്കുന്നത്.

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

IX

നങ്ക്

കണ്ടാൽ ചിരിവരുന്ന ഒരു മീനാണിത്. പരന്ന ശരീരം; നാക്കിൻെറ ആകൃതി; ഒരു വശം കറുത്തത്; മറുവശം വെളുത്തത്; തലയും പരന്നതുതന്നെ. വിദ്വാൻെറ രണ്ടു കണ്ണും ഒരു വശത്താണ്. വാലിൽ കത്തി നടന്നെങ്കിലല്ലാതെ ഇവയുപയോഗിച്ചു മുന്നോട്ടു നോക്കുവാൻ കഴിയില്ല. പരന്ന ശരീരമുള്ള മററു മത്സ്യങ്ങളെപ്പോലെ തൂക്കായി നീന്തുകയാണെങ്കിൽ ഒരു വശമേ കാണുകയുള്ളു. മറുവശത്തുനിന്നു വരുന്ന ആപത്തു കൊള്ളുമ്പൊഴേ അറിയൂ. ആവോലി, പള്ളത്തി, കരിമീൻ എന്നിങ്ങിനെയുള്ള മത്സ്യങ്ങൾക്ക് ഇലപോലെ പരന്ന ശരീരമാണുള്ളത്. ഒരു വശത്തെ കണ്ണുകൊണ്ട് എതിർവശത്തു നടക്കുന്നതൊന്നും അറിവാൻ കഴിവില്ല. രണ്ടു കണ്ണുകൾക്കും ഇടയ്ക്കു ശരീരം ഒരു മറപോലെ നില്ക്കുകയാണ്. എന്നിട്ടും അവ എത്ര തൻേറടത്തോടെയാണ് നീന്തുന്നത്. ഇത്തരം മത്സ്യങ്ങൾ വെള്ളത്തിൽ നീന്തിക്കളിയ്ക്കുന്നതു കാണേണ്ട കാഴ്ചയാണ്. ശരീരം തൂക്കായുള്ള നിലയിൽനിന്നു തെററുകയില്ല. തെററുന്നതു കണ്ടാൽ മീനിനു തൻെറ ഉടലു കൊണ്ടു നടക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലെന്നും അതിന് എന്തോ തകരാറു പററിയിട്ടുണ്ടെന്നും തീർച്ചയാക്കാം. ഈ അഭ്യാസമൊന്നും നങ്കിനു സാധ്യമല്ല. അതിനിങ്ങിനെ നിവന്നു നീന്തുവാൻ കഴിവില്ല. കടലിൻെറ അടിത്തട്ടിൽ കണ്ണുള്ള വശം മുകളിലാക്കി പരന്നു കിടക്കുകയാണ് അതു ചെയ്യുന്നത്. ഈ നിലയിൽ കിടന്നുകൊണ്ടു ശരീരം വെട്ടിച്ചു ചാടുന്ന ചാട്ടങ്ങളല്ലാതെ വലിയ

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

നീന്തലിനൊന്നും അത്ര മുതിരാറില്ല. മുകളിലേയ്ക്കു തിരിഞ്ഞ, കണ്ണുള്ള വശമാണ് കറുത്തിരിയ്ക്കുന്നത്. അടിത്തട്ടിൽ തൊട്ടുകിടക്കുന്ന വശം നല്ല വെളുപ്പാണ്.

ഇങ്ങിനെ നിലം പററിക്കിടക്കുവാനുള്ള നിബ്ബന്ധംകൊണ്ടാണ് നങ്കിന് ഈ ഗോഷ്ടിയെല്ലാം ഉണ്ടായതു്. മുട്ടയിൽനിന്നു വിരിഞ്ഞിറങ്ങുമ്പോൾ അതിന് ഈ "നങ്കത്ത"മൊന്നുമില്ല. ചിത്രത്തിൽ നോക്കുക.

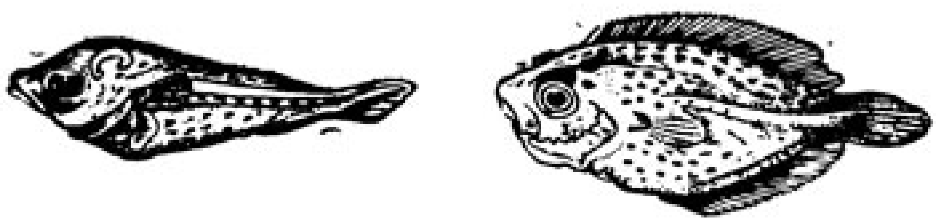

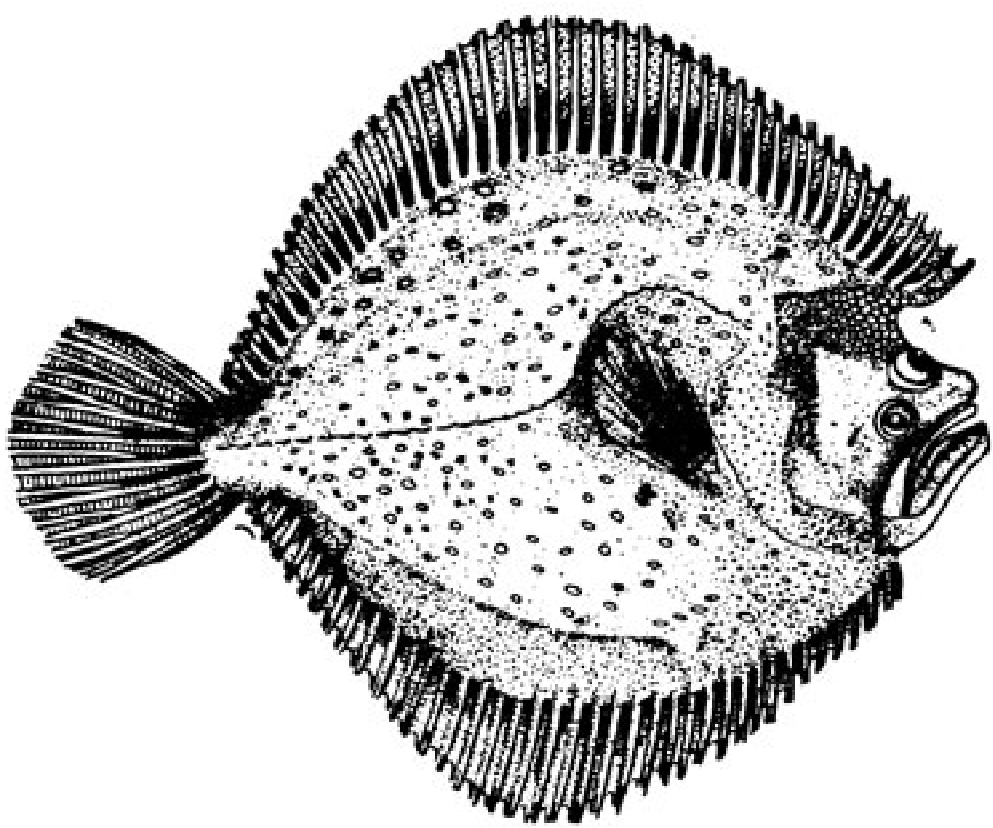

ഇളംനങ്കിന്റെ രൂപം കണ്ടില്ലേ. നല്ല അഴകുള്ള, രണ്ടു കണ്ണും അതാതിന്റെ വശത്തുതന്നെയുള്ള ഒരു മീൻകുഞ്ഞാണത്. അത്ര മുതിർന്നവരെപ്പോലെ ചെളിയിൽ കിടന്ന് ഇഴയാതെ കടലിന്റെ മുകൾനിരപ്പിനോടടുത്തു

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

നീന്തിനടക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഇങ്ങിനെ അധികംനാഠം നീന്തുവാൻ അതിന്നു കഴിയുന്നില്ല. നാലുകാലിൽ മണ്ണു വാരിക്കളിച്ചു നടക്കുന്ന മനുഷ്യശിശു കുറേക്കഴിയു മ്പോഠം ആ രീതി വിട്ടു നിവന്നു നടക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതു പോലെ കുഞ്ഞുനങ്കും ക്രമേണ അടിത്തട്ടിലേയ്ക്കു താണു പോകുന്നു. അതിൻെറ വളച്ച് ആ വഴിയ്ക്കാണ്. പ്രായ മാകുമ്പോഴാണ് അതു മണ്ണിലും ചെളിയിലും ഇഴയു വാൻ തുടങ്ങുന്നത്. അതിൻെറ ഒരു വശത്തെ കണ്ണു പതുക്കെ സ്ഥാനത്തുനിന്നു നീങ്ങിവരുന്നതു കാണാം. തലയുടെ മുകഠംവശത്തിൻെറനേക്കാണ് അതു നീങ്ങു ന്നത്. നീളമില്ലാത്തവൻ മതിലു കയറിയിറങ്ങുന്നതു പോലെ അതു പതുക്കെപ്പതുക്കെ, അനേകം ആഴ്ചകഠം കൊണ്ട് മറുവശത്തെത്തുന്നു. തലയുടെ ആകൃതിയെ ല്ലാം മാറിപ്പോകും. നമ്മുടെ രണ്ടു ചെവിയും ഒരു വശത്തു വരുത്തണമെങ്കിൽ തലയുടെ ആകൃതിയ്ക്ക് എന്തുമാത്രം വ്യത്യാസം വരണമെന്ന് ആലോചിച്ചു നോക്കുക. ചില മാസ്റ്ററന്മാരുടെ പെരുമാററം കണ്ടാൽ ഇതിന്നുതന്നെയല്ലേ ശ്രമിയ്ക്കുന്നതെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ചെവിമാത്രം പിടിച്ചുനീക്കിയിട്ടു വരാത്തതുകൊണ്ടല്ലേ വിരലു മടക്കി തലയ്ക്കും ചില പ്രയോഗങ്ങഠം ചെയ്യു ന്നത്? നങ്കിൻെറ കാര്യത്തിൽ ഈ മാററം ആരും ബലം പ്രയോഗിച്ചു വരുത്തുന്നതല്ല. മുട്ടിന്മേൽ നീ ന്തിയ കുഞ്ഞ് എഴുന്നേററു നടക്കുന്നതുപോലെ തനിയേ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു മാററമാണത്. വേലി കടന്നുവരുന്ന കുറുക്കനെപ്പോലെ ചിലപ്പോഠം മുതുകത്തുള്ള ചിറകു തുളച്ചാണ് ഒരു കണ്ണു മറുവശത്തെത്തുന്നത്.

മീൻകണ്ണേ, മീൻകണ്ണേ,
നങ്കിന്നു വെച്ചതു കോങ്കണ്ണേ!

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

X

അളുങ്ക്

നിങ്ങൾ ഈ ജന്തുവിനെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ഇതു നമ്മുടെ നാട്ടിലുള്ളതാണ്. 'അളുങ്ക്' എന്നു പറയും. കാണാൻ വളരെ കൌതുകമുള്ളതാണെങ്കിലും കാണാൻ കിട്ടുന്ന കാര്യം പ്രയാസമാണ്. എന്തെന്നാൽ രാത്രിയിലാണ് അതിൻെറ സഞ്ചാരമെല്ലാം. പകൽസമയത്തു ഭൂമിയിലുള്ള മാളത്തിനുള്ളിലായിരിക്കും. അതു മണ്ണിലേക്കു തുരന്നിറങ്ങുന്നതു കാണേണ്ട കാഴ്ചയാണ്. ഇളകിക്കിടക്കുന്ന മണ്ണാണെങ്കിൽ നാം അറുപതെണ്ണുംമുമ്പ് അതു മറഞ്ഞുകഴിയും. അത്ര വേഗത്തിലാണ് തുരക്കുന്നത്.

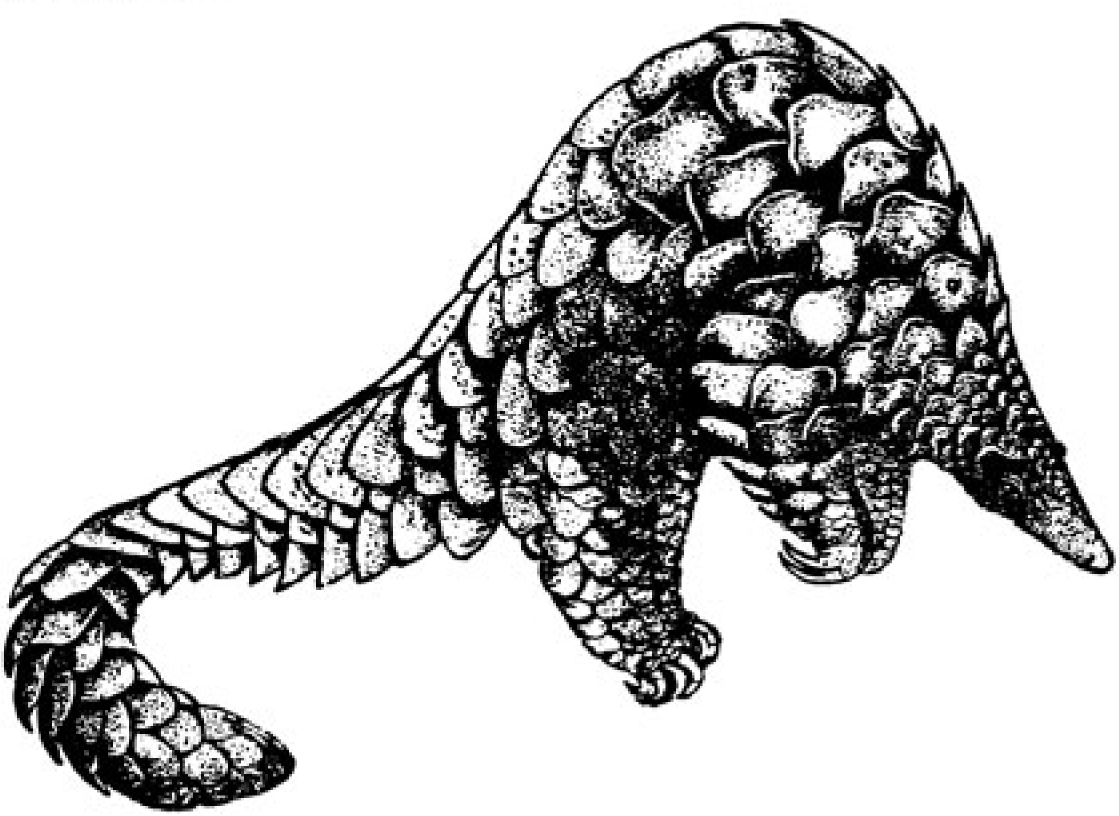

ഇതിൻെറ ദേഹമെല്ലാം കഷണം കഷണമായി നില്ക്കുന്ന പരന്ന തോടുകളാൽ മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പുറ

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ഷ്ക്ക് ഓട്ട മേയുന്നതുപോലെയാണ് ഇവയുടെ അടുക്ക്. അതായത് മീനിൻെറ ചെതുമ്പലുപോലെ കേറിയിറങ്ങിയ മട്ടിൽ. കാളയുടെയും മററം കൊമ്പുപോലുള്ള ഒരു സാധനംകൊണ്ടാണ് ഈ തോട് ഉണ്ടാക്കിയിരിയ്ക്കുന്നത്. ഓരോ കഷണത്തിൻെറയും മുൻപിലത്തെ അരിക് ശരീരത്തോട് ഒട്ടിയിരിയ്ക്കുന്നു. അളുങ്കിന് ഈ തോടുകഠം ഇളക്കുവാൻ കഴിവുണ്ട്. അവ നല്ല കട്ടിയുള്ളതാണ്. മൂച്ച്യുമുണ്ട്. പുറകോട്ട് ഒരു നിരക്കം നിരങ്ങിയാൽ അറപ്പ്വാഠംപോലെ മുറിയും. ഈ പടച്ചട്ടയുടെമേൽ വെടിവെച്ചാൽപ്പോലും ഏല്ക്കുകയില്ല.

അളുങ്കിനു നാലടിയോളം നീളം കാണും. നല്ല ഭാരവുമുണ്ട്. ഞൊണ്ടിക്കുണുങ്ങി അഴകില്ലാതെയാണ് അതു നടക്കുന്നത്. നീണ്ടു കട്ടിയുള്ള വാല് മിക്കപ്പോഴും നിലത്തുനിന്നു പൊങ്ങി നില്ക്കുന്നതു കാണാം. മുൻകാലിലെ നഖങ്ങഠം പുറകോട്ടു മടക്കിയാണ് നിലത്ത് ഊന്നുന്നത്. ഉടലിൻെറ അടിവശത്തു തോടുകളില്ല. അവിടം മുഴുവനും രോമമാണ്. പുറത്തും വാലിന്മേലും തോടുകളുടെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കായി നീണ്ടു ചകിരിനാരുപോലുള്ള രോമങ്ങളുണ്ട്.

തല നീണ്ടു കൂർത്തതാണ്. കണ്ണിനു നല്ല പ്രകാശമുണ്ട്. അളുങ്കിനു പല്ലില്ല. നാക്കിന് ഒന്നര അടിയോളം നീളമുണ്ട്. അതു പുറത്തേയ്ക്കു നീളുന്നതു കണ്ടാൽ ഒരു പാമ്പ് ഇറങ്ങിവരുകയാണെന്നു തോന്നും. നല്ല പശയുള്ള തുപ്പൽ അതിന്മേൽക്കൂടെ ധാരാളമായി ഒഴുകുന്നതു കാണാം. ഉറുമ്പും ചിതലും കൂടിക്കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നു തുപ്പലിൽ കുഴഞ്ഞ നാക്കിട്ടുരുട്ടി വിഴുങ്ങിയാണ് അത് ആഹാരം കഴിയ്ക്കുന്നത്. പല്ലി

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ല്ലാത്തതുകൊണ്ട് ഇതല്ലാതെ മററൊന്നും തിന്നുവാൻ കഴിവില്ല. പടച്ചട്ടയിട്ട ഈ ജന്തുവിനോട് പോരടിയ്ക്കാൻ ഉറുമ്പുകൾക്ക് ഒരു നിവൃത്തിയുമില്ല. വെടിയുണ്ടയേല്ക്കാത്ത വിദ്വാനെ കടിച്ചാൽ നോവുമോ?

അത്ഭുതകരമായ ഈ ജന്തു വെറും പാവമാണ്. അതിനെക്കൊണ്ടു നമുക്കു യാതൊരു ഉപദ്രവവുമില്ല. അതിനെ പിടികൂടിയാൽ തോടുകളുടെ വക്കുകൊണ്ടു കയ്യോ കാലോ മുറിഞ്ഞേയ്ക്കാം. അല്ലാതൊന്നും പേടിയ്ക്കാനില്ല. അതിൻെറ മാംസം രുചിയുള്ളതാണെന്നു പറയുന്നു. കാട്ടുജാതിക്കാർക്ക് അളുങ്കിനെ കിട്ടിയാൽ അന്നു സദ്യയാണ്. ചില രോഗങ്ങൾ ഭേദപ്പെടുത്താനും അളുങ്കിൻമാംസം കൊള്ളാമെന്ന് അവരുടെ ഇടയ്ക്കു വിശ്വാസമുണ്ട്. ആഫ്രിയ്ക്കയിലെ ചില കാപ്പിരിവർഗ്ഗക്കാർ ഈ ജന്തുവിനെ ഹോമങ്ങൾക്കും പൂജകൾക്കും ഉപയോഗിയ്ക്കാറുള്ളതായി സഞ്ചാരികൾ പറയുന്നു.

പലരും അളുങ്കിനെ പിടിച്ചു വളർത്താൻ നോക്കിയിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അത് ഒരിയ്ക്കലും മെരുങ്ങുകയില്ല. എന്നുമാത്രവുമല്ല അതു പട്ടിണികിടന്ന് അധികം നാൾ കഴിയുംമുമ്പു ചത്തുപോകുന്നതായും കാണുന്നു. അളുങ്ക് മുട്ടയിടുകയല്ല, കുഞ്ഞുങ്ങളെ ജീവനോടെ പ്രസവിയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ദേഹത്തു രോമമുള്ള ജന്തുക്കളുടെയെല്ലാം പതിവ് ഇതാണ്.

അളുങ്കിൻതോടുകൊണ്ടു വളകളും മററും ഉണ്ടാക്കാം. പക്ഷേ, ഈ ആഭരണങ്ങൾക്കു കാളയുടെയോ പോത്തിൻെറയോ കൊമ്പുകൊണ്ടുണ്ടാക്കുന്നവയെക്കാൾ വിശേഷമൊന്നുമില്ല. ധാരാളം കിട്ടാത്ത ഒരു സാധനമാണെന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. ഏതായാലും ഈ

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

തോട് അളുങ്കിന് വലിയൊരു അനുഗ്രഹമാണ്. ഇതു ള്ളതുകൊണ്ടു് ഒരുമാതിരി ശത്രുക്കളൊന്നും അതിനെ ഉപദ്രവിയ്ക്കുകയില്ല. ആരെങ്കിലും ശല്യപ്പെടുത്തിയാൽ ചുരുണ്ടുകൂടി, തല ഉള്ളിലാക്കി, വാലുകൊണ്ടു പൊതി ഞ്ഞ് ഒരു വശത്തുകൂടെയും നോവിയ്ക്കാൻ കഴിയാത്ത മട്ടിൽ അതു കിടന്നുകളയും. ഈ അവസ്ഥയിൽ ചവി ട്ടിയാലും തൊഴിച്ചാലും മലഞ്ചരുവിൽ ഉരുട്ടിയാലും എത്ര ഉയരത്തിൽ പൊക്കി കൈവിട്ടാലും അതിന് ഒന്നും വരാനില്ല. അന്യരാജ്യങ്ങളിലുള്ള ചിലതരം അളുങ്കുകഠം മരംകേറികളാണ്. കേറുവാനല്ലാതെ ഇറ ങ്ങുവാൻ അവയ്ക്കു പ്രയാസമില്ല. കൊമ്പത്തുനിന്നു ചു രുണ്ടുകൂടി താഴേയ്ക്കു താനേ വീഴുകയാണ് പതിവ്. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ അളുങ്കിന് ഇങ്ങിനെ മരം കേറുന്ന പതിവില്ല.

സാധാരണയായി ആരും കാണാത്ത ജന്തുവാക യാൽ അളുങ്കിനെപ്പററി കഥകളൊന്നും കേട്ടിട്ടില്ല. എ ങ്കിലും പലയാളുകളും രാത്രിയിൽ തനിയേ നടക്കു മ്പോഠം കണ്ടു പേടിച്ചോടിയിട്ടുള്ള "ഈനാംചക്കി"യും മററും വാസ്തവത്തിൽ സാധുവായ ഈ ജന്തുവല്ലേ എന്നു സംശയിയ്ക്കേണ്ടിയിരിയ്ക്കുന്നു. കൂർത്ത മുഖമുണ്ടെന്നും, ഉരു ണ്ടുരുണ്ടു പോകുമെന്നും, പെട്ടെന്നു കാണാതാകുമെന്നും, കിലുകിലാശബ്ദം പുറപ്പെടുവിയ്ക്കുമെന്നും, ദുർഗ്ഗന്ധം ഉ ണ്ടെന്നും പറയുമ്പോഠം അത് അളുങ്കിനും യോജിയ്ക്കും. പോരെങ്കിൽ ചിലപ്പോഠം അതു കൂനിയ കിഴവികഠം പ്രാർത്ഥിയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങുമ്പോഴത്തെപ്പോലെ ഇരിയ്ക്കാറു ണ്ടു്. ചിത്രത്തിൽ ഈ ഇരിപ്പാണ് കാണിച്ചിരിയ്ക്കുന്ന ത്. ഇങ്ങിനെ ഇരിയ്ക്കുന്ന അളുങ്കിനെ രാത്രിയിൽ പെ

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ട്ടെന്നു കാണുമ്പോൾ ഏതോ പിശാച് കൂടോത്രം ചെയ്യുകയാണെന്ന് ഒരു പക്ഷേ തോന്നിയേക്കാം. കിലുകില ശബ്ദം തോടുകൾ തമ്മിലുരഞ്ഞുണ്ടാകുന്നതാണ്. ദുർഗ്ഗന്ധം അതിന് എപ്പോഴുമുണ്ടുതാനും. പെട്ടെന്നു കാണാതാകുന്നതിൻെറ രഹസ്യം ആദ്യംതന്നെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്തോ ആക്കറിയാം. ഒരുപദ്രവവും ചെയ്യാത്ത ഈ പാവപ്പെട്ട ജന്തുവായിരിക്കാം പലരേയും പേടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്!

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

XI

പുഴയിലെ ഉഴവൻ

'കൂട്ടത്തിൽ പാടുന്നതും വെള്ളത്തിൽ പൂട്ടുന്നതും എളുപ്പമാണെ'ന്നു് ഒരു പറച്ചിലുണ്ടു്. പൂട്ടുക എന്നുവെച്ചാൽ ഉഴുക എന്നർത്ഥം. എളുപ്പമായതുകൊണ്ടോ എന്തോ വെള്ളത്തിൽ പൂട്ടുന്നതുതന്നെ പതിവാക്കിവെച്ചിരിയ്ക്കുന്ന ചില ജന്തുക്കളുണ്ടു്. 1-ാം ചിത്രം നോ

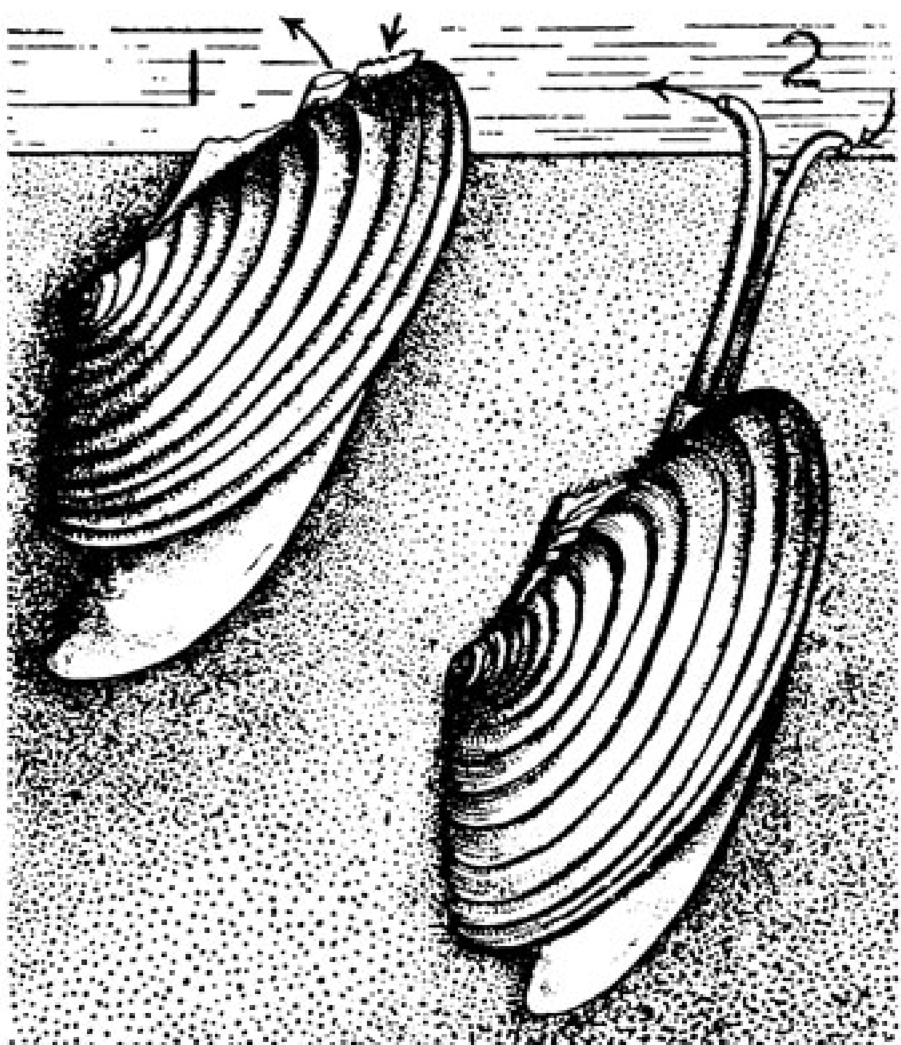

ക്കുക. അതു പുഴകളുടെ ആഴത്തിൽ ഉഴവുതന്നെ തൊഴിലായി കഴിയുന്ന ഒരു കഴിമടിയൻേറതാണു്. നിങ്ങ

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ളുടെ ഭിക്കിൽ ഇതിന് എന്താണ് പേർ പറയുന്നതെന്ന് എനിയ്ക്കു നിശ്ചയമില്ല. കക്ക എന്നാണ് ഞാൻ കേട്ടിട്ടുള്ള പേര്. പക്ഷേ, കക്ക പലതരത്തിലുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇതിനെ നമുക്ക് ആററുകക്ക എന്നോ ഉഴവൻകക്ക എന്നോ വിളിയ്ക്കാം.

അതിൻെറ ആകൃതി നോക്കുക. ഒരുപോലുള്ള രണ്ടു തോടുകളുടെ ഇടയ്ക്കുള്ള ഇടുങ്ങിയ സ്ഥലത്താണ് ഇരിപ്പ്. തോട് ഇരുവശത്തും കെട്ടിപ്പിടിച്ചിരിയ്ക്കുകയാണ്. ആകപ്പാടെ ഒരു ചുണ്ണാമ്പുകരണ്ടകത്തിൻെറ മട്ടുണ്ട്. (ഇടയ്ക്കൊന്നു പറയട്ടെ; ഈ ചുണ്ണാമ്പെന്നു പറയുന്നത് ഇത്തരം ജന്തുക്കളുടെ തോടു നീററിയുണ്ടാക്കുന്നതാണ്.) തോടുകൾ രണ്ടും ബലമായി അടച്ചിരിയ്ക്കും. ഒററം മാത്രം വെള്ളത്തിലേയ്ക്കു നീട്ടിക്കൊണ്ടു ചെളിയിലോ മണലിലോ പുതഞ്ഞിരിയ്ക്കുകയാണ് അതു സാധാരണ ചെയ്യുന്നത്. പക്ഷേ, എപ്പോഴും ഒരേ സ്ഥാനത്തുതന്നെയാണ് ഇരിയ്ക്കുന്നതെന്നു ധരിയ്ക്കരുത്. ചുണ്ണാമ്പുകരണ്ടകംപോലുള്ള ഈ ജന്തു എങ്ങിനെ നടക്കാനാണെന്നു ചോദിച്ചേയ്ക്കാം. അതാണ് അത്ഭുതം. അതിന് ഒരു കാലുണ്ട്. അതു കലപ്പ(കരിക്കോൽ)യുടെ അററത്തുള്ള കൊഴുവിൻെറ ആകൃതിയിലായിരിയ്ക്കും. ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ അതു തോടുകളുടെ ഇടയ്ക്കുകൂടി പുറത്തേയ്ക്കു നീളും. ഈ കാലുകൊണ്ടാണ് അത് ഉഴുതുഴുതു പതുക്കെപ്പതുക്കെ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്നത്; അല്ല നിരങ്ങുന്നത്.

മുകളിൽ വെള്ളത്തിലേയ്ക്കു നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന അററത്തു രണ്ടു ദ്വാരങ്ങളുണ്ട്. ഇതിൽ ഒന്നിലൂടെ വെള്ളം എപ്പോഴും അകത്തേയ്ക്കു കടന്നുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു. മററതിലൂടെ പുറത്തേയ്ക്കും. പടത്തിലെ അമ്പടയാളങ്ങൾ

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

നോക്കുക. അവ വെള്ളത്തിന്റെ ഒഴുക്കാണ് കാണിക്കുന്നത്. ഈ വെള്ളത്തിലൂടെ വരുന്ന പൊട്ടും പൊടിയുമൊക്കെയാണ് അതിന്റെ ആഹാരം. വായ് താഴത്തെ അറ്റത്താണ്. വെള്ളത്തിലൂടെ വന്നുചേരുന്ന ആഹാരമെല്ലാം ഒടുവിൽ അവിടെ ചെന്നടിയും. അകത്തുകൂടെയുള്ള ഈ ഒഴുക്കു നിന്നുപോയാൽ നമ്മുടെ ഉഴവനു വലിയ ആപത്താണ്. അതിനു മറ്റൊരുവിധത്തിലും ആഹാരം കഴിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ചില തരം കക്കകൾ ഈ വിദ്യ ഒരു പടികൂടി മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകാറുണ്ട്. 2-ാം ചിത്രത്തിൽ ഇത്തരം ഒരു ജന്തുവിനെയാണ് കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ജാതി കക്കകൾ തിരുവിതാംകൂറിലെ അഷ്ടമുടിക്കായലിൽ ധാരാളമുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതിന്റെ തോടുകൾക്ക് ഏഴെട്ടിഞ്ചു നീളം കാണാം. അവയ്ക്കു പുറകിലെ ഓരങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു നീണ്ട രണ്ടു കുഴലുകളാണുള്ളത്. ഇതുള്ളതുകൊണ്ട് ഇത്തരം കക്കയ്ക്കു ചെളിയിലേയ്ക്കു വളരെയധികം താണിരിക്കുവാൻ സാധിക്കും. കുഴലുകളുടെ തുമ്പുമാത്രമേ വെളിയിൽ കാണുകയുള്ളൂ. ആവശ്യം നേടാൻ ഇതു മതിതാനും. വെള്ളം ഈ കുഴലുകൾവഴി കേറിയിറങ്ങിക്കൊള്ളും.

ആറ്റുകക്കയുടെ മുട്ട തോടിനകത്തു വെച്ചുതന്നെയാണ് വിരിയുന്നത്. വിരിഞ്ഞുണ്ടാകുന്ന കുഞ്ഞിനെയാണ് 3-ാം ചിത്രത്തിൽ കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇവ നമുക്കു കണ്ണു ഞെരിച്ചു നോക്കിയാലും കാണാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ചെറുതാണ്. മൂർച്ചയേറിയ മുള്ളുകളോടു കൂടിയ രണ്ടു ചെറിയ തോടുകളും, നടുക്കൊരു ചരടും അതിൽ കാണാം. ഈ കുഞ്ഞുങ്ങൾ പുറത്തേയ്ക്കു പോകുന്ന വെള്ളത്തിലൂടെ വെളിയിൽ കടക്കുന്നു. അവ

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

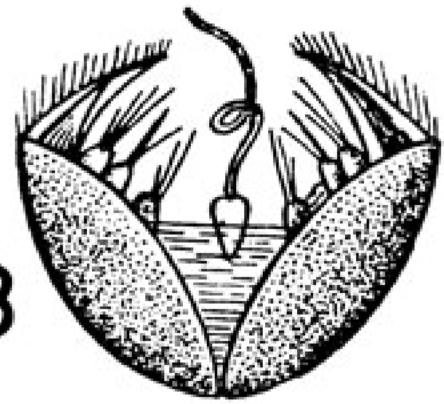

3

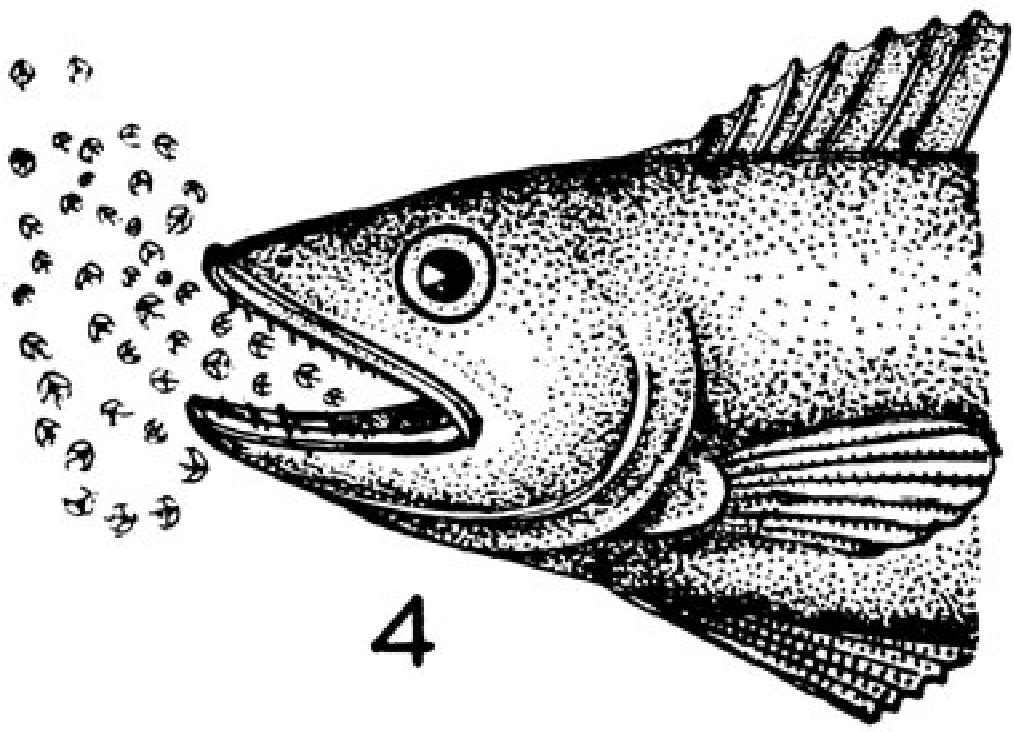

4

പിന്നെ അടുത്തുകൂടി കടന്നുപോകുന്ന വല്ല മീനിന്റെയും ശരീരത്തിൽ ഒട്ടിപ്പിടിയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മത്സ്യങ്ങൾ സാധാരണവെള്ളം കവിൾക്കൊണ്ടു കഴുത്തിന്റെ ഇരുവശത്തുമുള്ള ദ്വാരങ്ങൾ വഴി പുറത്തു വിടുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടിരിയ്ക്കും. ഈ വഴിയ്ക്കാണ് നമ്മുടെ ഉഴവൻകുഞ്ഞുങ്ങൾ മീനിന്റെ കഴുത്തിലും മററും ഉടക്കുന്നത്. (4-ാം ചിത്രം നോക്കുക) ഇങ്ങിനെ പററിയിരുന്ന് അവ വളരുന്നു. കുറേക്കഴിഞ്ഞു ചെളിയിലേയ്ക്ക് ഉതിർന്നുവീണു പഴയപടി ഉഴവു തുടങ്ങിക്കൊള്ളും.

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

XII

നാടവെര

തിരുൽക്കാരൻ നിങ്ങളുടെ അളവെടുക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന നാടയുടെ ആകൃതിയിലുള്ള ഒരു ജന്തുവാണിതു്. അതിൻെറ താമസസ്ഥലമോ? അത്ഭുതമെന്നല്ലാതെ എന്തു പറയട്ടെ, നമ്മുടെ കുടലുതന്നെ! കുടലിനകത്തു നാടയും തൂക്കിയിട്ടുകൊണ്ടു നടക്കുന്ന പല യോഗ്യന്മാരും നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിലുണ്ടു്. അവരെ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ അത്ര എളുപ്പമല്ല.

നാടവെരയുടെ ജീവിതം പരമസുഖമാണു്. ആഹാരം തേടിനടക്കേണ്ട. ആഹാരത്തിനകത്തു മുങ്ങിത്തന്നെയാണു് അതിൻെറ കിടപ്പു്. പട്ടിണിക്കാരൻെറ കുടലിലാണു് ചെന്നു കേറിയതെങ്കിൽ കാര്യം കുറേ കഷ്ടത്തിലാകുമായിരിക്കാം. എന്നാലും ഉള്ളതിലോഹരി അതിനു കിട്ടാതിരിക്കുകയില്ല. നാമതു ദയവായി കൊടുക്കുകയും മറവും വേണ്ട. നമുക്കു് എത്തും പിടിയുമില്ലാത്ത സ്ഥാനമല്ലേ. ആവശ്യംപോലെ കേറിയെടുത്താൽ തടയുവാൻ നമുക്കു കഴിവില്ല. നാടവെരയ്ക്കു് ആഹാരം ദഹിപ്പിക്കേണ്ട ജോലിപോലുമില്ല. അതും നാംതന്നെ ചെയ്യണം. ഈ സൌകര്യംകൊണ്ടാണു് അതിന്നു വായും കുടലും ഒന്നുമില്ലാത്തതു്. നമ്മുടെ ദേഹത്തു പുരട്ടിയ എണ്ണ ഉള്ളിലേക്കു വലിയുന്നതുപോലെ, തൻെറ തൊലിപ്പുറത്തുകൂടി നമ്മുടെ കുടലിൽ കിടക്കുന്ന ആഹാരം വലിച്ചെടുക്കുവാൻ അതിന്നു സാധിക്കുന്നു.

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

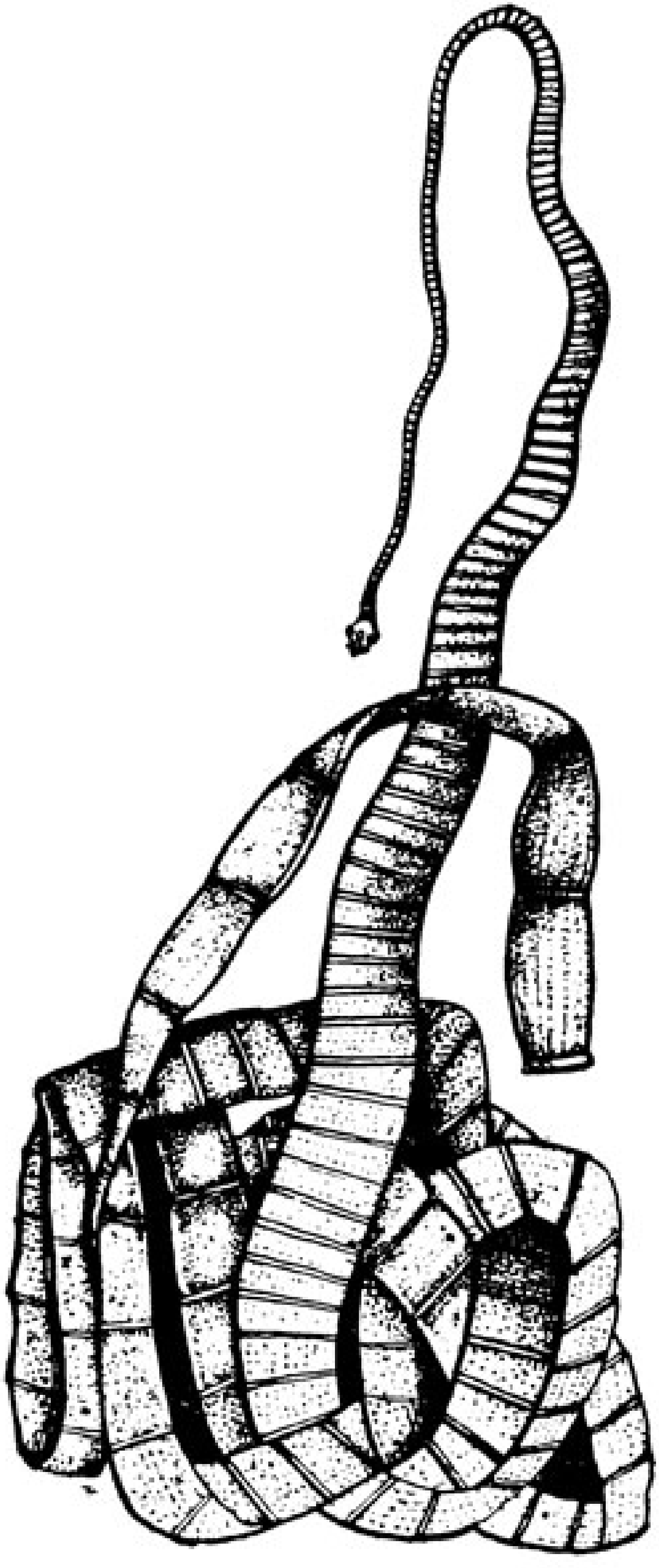

ഈ വിചിത്രജീവിയുടെ ശരീരം അനേകം കണ്ണികൾ കൂട്ടിത്തൊടുത്തിയതുപോലെയിരിക്കുന്നു. ഇത്തരം ആയിരത്തിലധികം കണ്ണികളും ആകപ്പാടെ രണ്ടുമൂന്നടി നീളവും കാണും. ഒരററം വീതികുറഞ്ഞതാണ്. ഇവി

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ടമാണ് കുടലിന്മേൽ തൊടുത്തിയിരിയ്ക്കുന്നത്. വേഗ മൊന്നും വിട്ടുപോകാതിരിയ്ക്കുവാൻവേണ്ട കരുതലുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കുടലിന്മേൽ ഉടക്കിപ്പിടിയ്ക്കുവാൻവേണ്ടി അനേകം കൊളുത്തുകളും കാണുവാൻ സാധിയ്ക്കും. ബാക്കി ശരീരം തുടലുപോലെ തൂങ്ങിക്കിടക്കുകയാണ്.

ഉടലിന്റെ കണ്ണികൾക്കെല്ലാം മുട്ടയാണ്. വളരെ വളരെ ചെറുതായ ഈ മുട്ടകൾകൊണ്ടു നിറയുമ്പോൾ പിന്നിലെ അററത്തുള്ള കണ്ണി വേർപെട്ടുപോകും. ഇങ്ങിനെ പിന്നിൽനിന്നു കണ്ണികൾ ഓരോന്നായി വേർപെടുമ്പോൾ മുന്നിൽനിന്നു പുതിയവ ഉണ്ടാകുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ ഇതു മുട്ടയുണ്ടാക്കുന്ന ഒരു നീണ്ട യന്ത്രമാണെന്നു പറയാം. വേർപെടുന്ന കണ്ണികൾ നമ്മുടെ കുടലിൽനിന്നു പുറത്തു പോകുമെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. മണ്ണിൽ വീണ് അവ പൊട്ടുകയും മുട്ടയെല്ലാം പൊഴിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഈ മുട്ടയിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ ജീവിതം വൃത്തികെട്ട ജന്തുക്കളുടെ ഉള്ളിലാണ്. പന്നിയുടെ ഉള്ളിൽ അവയെ ധാരാളമായി കാണുവാൻ സാധിയ്ക്കും. ഉള്ളിൽ എന്നു പറഞ്ഞാൽ കുടലിൽമാത്രമെന്നു ധരിയ്ക്കരുത്. കുടലിൽനിന്ന് അവ ശരീരത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തേയ്ക്കും കടക്കാറുണ്ട്. മാംസത്തിനകത്താണ് അവ തിങ്ങിക്കൂടുന്നത്. ഈ മാംസം നേരാംവണ്ണം വേവിയ്ക്കാതെ മനുഷ്യൻ തിന്നുകയാണെങ്കിൽ വെരക്കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു മനുഷ്യന്റെ കുടലിൽ പ്രവേശം കിട്ടുന്നു. അവിടെ എത്തിയാൽ അവ വീണ്ടും നാടപോലെ നീളുവാൻ തുടങ്ങും. പിന്നെയും ഇതേ കഥതന്നെ.

ഈ വിചിത്രജീവിയുടെ തലമുറകളുടെ പോക്ക് ഇതാണ്. മനുഷ്യനിൽനിന്നു പന്നിയിലേയ്ക്കു, പന്നി

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

യിൽനിന്നു മനുഷ്യനിലേയ്ക്ക്. മനുഷ്യനിൽനിന്നു നേരെ മററൊരു മനുഷ്യനിലേയ്ക്കു കടക്കുവാൻ അതിനു കഴിവില്ല. എപ്പോഴും പന്നി ഇടയ്ക്കു വരണം. ഇങ്ങനെയുള്ള ചുററിവരവു വളരെ അപകടമുള്ളതാണ്. മിക്കപ്പോഴും ഈ ചക്രം പൂൎത്തിയാക്കാൻ കഴിഞ്ഞെന്നുവരികയില്ല. മനുഷ്യനും പന്നിയും ഇടവിട്ടിടവിട്ടു വരേണ്ടിയിരിയ്ക്കുന്നു. പന്നിയിറച്ചി നല്ലതുപോലെ വേവിച്ചാൽ വെരക്കുഞ്ഞുങ്ങളെല്ലാം ചത്തുപോകും. ഇങ്ങനെയുള്ള അപകടങ്ങളെല്ലാമുണ്ടായിട്ടും ഈ ജന്തുവിൻെറ വംശം നശിച്ചിട്ടില്ല. അതിങ്ങിനെ തുരുതുരെ കോടികോടി കണക്കിനു മുട്ടയുണ്ടാക്കുന്നതിൽ എന്താണ് അതിശയം.

ഇത്തരം ജന്തുക്കൾ മനുഷ്യനിൽമാത്രമല്ല പക്ഷികളിലും മൃഗങ്ങളിലുമെല്ലാമുണ്ട്. പ്രാവിൻെറയും കോഴിയുടെയും കടലിൽ ചിലപ്പോൾ ഈ വെള്ളനാടകൾ തിങ്ങിനിറഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നതു കാണാം. ഇങ്ങിനെ വിളിയ്ക്കാത്ത ഈ വിരുന്നുകാരുടെ ശല്യം എത്രയെന്നു പറയാനില്ല. അകത്തേയ്ക്കു ചെല്ലുന്ന ആഹാരത്തിൻെറ നല്ല ഒരു പങ്ക് അവ അപഹരിച്ചുകളയും. കടലിൽ പററിപ്പിടിച്ച് ഉപദ്രവവുമുണ്ടാക്കും. അത് അങ്ങിനെയൊരു ജീവിതം.

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

XIII

ഒട്ടമീൻ

ഒട്ടമാവ് കേട്ടിട്ടുണ്ടു്, അല്ലേ? രണ്ടു ജാതി മാവുകൾ ഒട്ടിച്ചുണ്ടാക്കിയതാണതു്. പക്ഷേ ഒട്ടമീൻ ഇങ്ങിനെ ഉണ്ടാക്കിയതല്ല. ഒട്ടിപ്പിടിയ്ക്കാൻ കഴിവുള്ളതുകൊണ്ടാണു് അതിനെ ഇങ്ങിനെ വിളിയ്ക്കുന്നതു്. എങ്ങിനെയാണു് ഒട്ടിപ്പിടിയ്ക്കുന്നതെന്നു പടത്തിൽ നോ

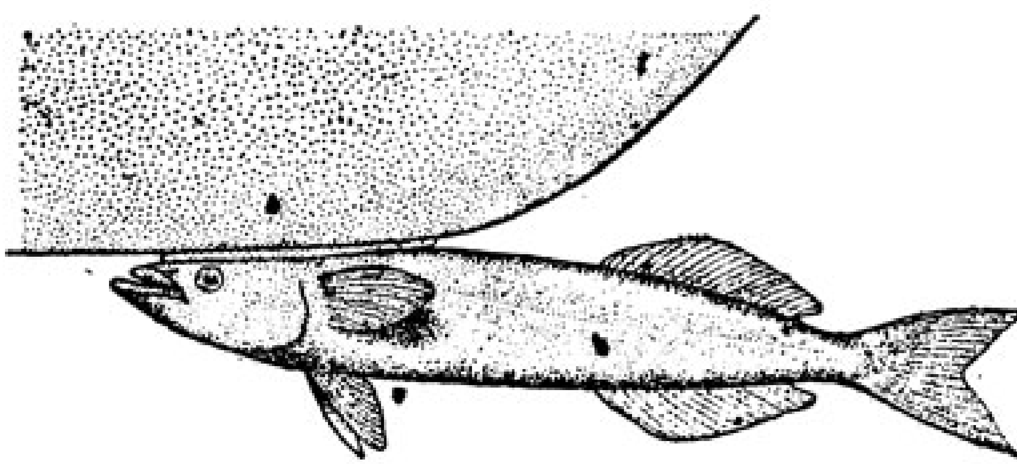

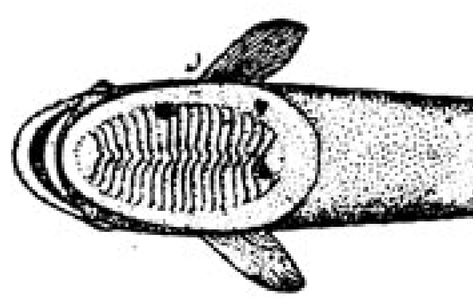

ക്കിയാൽ മനസ്സിലാകും. തലയുടെ മേൽവശംകൊണ്ടാണു് അതു് ഒട്ടുന്നതു്. മററു മത്സ്യങ്ങളുടെയും, ആമയുടെയും കപ്പലുകളുടെയും അടിവശത്തു് അതിങ്ങനെ പററിപ്പിടിയ്ക്കാറുണ്ടു്. എന്തൊരു സൌകര്യമാണു് പിന്നെ. നീന്തണ്ട; തുടിയ്ക്കണ്ട; ഉറങ്ങിയാലും തരക്കേടില്ല. ആമയോ, മീനോ, കപ്പലോ പോകുന്ന

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ദിക്കിലെല്ലാം സുഖമായി സഞ്ചരിയ്ക്കാം. വേണ്ടെന്നു തോന്നുമ്പോൾ വിട്ടിട്ടു മിടുമിടുക്കനായി നീന്തുകയും ചെയ്യാം. എന്നാലും അന്യൻെറ ദേഹത്ത് ഒട്ടി നടക്കുന്നതാണ് അതിനിഷ്ടം. മററുള്ളവരുടെ വണ്ടിയിൽ ചെലവില്ലാതെ കയറി നടന്നു ശീലിച്ചവർ സ്വന്തം വണ്ടി വാങ്ങിച്ചാലും പഴയ തൊഴില്വ വിടാത്തതുപോലെയാണിത്.

ഒട്ടമീനിന്ന് ഒന്നുരണ്ടടി നീളം കാണും. അതു നമ്മുടെ കടലിൽ ഉണ്ട്. സമുദ്രജന്തുക്കളെ പ്രദർശിപ്പിയ്ക്കുന്ന കാഴ്ചബംഗ്ലാവുകളിൽ അവയെ കൂടെക്കൂടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടിരിയ്ക്കുന്നതു കാണാം. മുൻവശത്തുള്ള കണ്ണാടിയിൽ അതു വന്നു പററിപ്പിടിയ്ക്കുന്നതു കൌതുകമുള്ള കാഴ്ചയാണ്. തലയുടെ മേൽവശമോ കീഴ്വശമോ ഒട്ടിയിരിയ്ക്കുന്നതെന്നു നാം സംശയിച്ചുപോകും. കീഴ്ച്ചുണ്ടിൻെറ നീളക്കൂടുതലും മേൽഭാഗത്തിൻെറ പരപ്പും കൊണ്ടാണ് ഇങ്ങിനെ തോന്നുന്നത്. തലയുടെ മുകൾഭാഗത്തു ചുമ്മാടു വെച്ചതുപോലെ ഒരു സാധനമുണ്ട്. ഇതാണ് ചിത്രത്തിൽ പ്രത്യേകം കാണിച്ചിരിയ്ക്കുന്നത്. ഒട്ടിപ്പിടിയ്ക്കാനുള്ള കഴിവുള്ളതുകൊണ്ട് ഇതിനു നമുക്ക് ഒട്ട് എന്നു പേരിടാം. അതൊന്നു സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിയാൽ തട്ടിൽ വെററിലഅടുക്കു വെച്ചിരിയ്ക്കുന്നതുപോലെ തോന്നും. അതിന്മേൽ കാണുന്ന ഈ നേരിയ പോളകൾ അരിക് പുറകോട്ടായിട്ടാണ് നില്ക്കുന്നത്. എവിടെയെങ്കിലും ചേർത്തുവെച്ച് ഒട്ട് ഒട്ടാകെ ഒന്നമത്തുമ്പോൾ ഈ പോളകൾ മുന്നോട്ടു നിവന്നു വരും. പിന്നെ എത്ര പിടിച്ചാലും അത് ഇളകുക

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

യില്ല. ഇത് എങ്ങിനെയെന്നു നിങ്ങൾ അത്ഭുതപ്പെടുന്നുണ്ടാവും. എന്തോ പശകൊണ്ടായിരിക്കണമെന്നു സംശയിക്കുകയും ചെയ്യും. വാസ്തവത്തിൽ അങ്ങിനെ യാതൊന്നുമല്ല. ഒരു പത്രമെടുത്തു നിലത്തു പരത്തിയിടുക. എന്നിട്ടതു നടുക്കു പിടിച്ചു പൊക്കിനോക്കുക. അതു നിലത്ത് ഒട്ടിപ്പോയതുപോലെ തോന്നും. പശയുണ്ടായിട്ടല്ല. ഇടയ്ക്കു കാററു കയറുവാനുള്ള വിഷമം കൊണ്ടാണ്. ഒട്ടുമീനിന്റെ തലയിലെ ഒട്ടും ഇങ്ങിനെയാണ് ഒട്ടുന്നത്. പോളകൾ അമർന്നു നിവരുമ്പോൾ അവയുടെ ഇടയിലേക്കു കാറേറാ വെള്ളമോ ഒട്ടുംതന്നെ കടക്കാത്തതുകൊണ്ട് അവ ഒട്ടിപ്പോകുന്നു. ഈ പിടി വിടുവിക്കുവാൻ വളരെ പണിയാണ്. മീൻ തന്നെ വിചാരിച്ചാൽ കാര്യം എളുപ്പമാണ്. അതു വിചാരിക്കാതെ നമ്മളുമാത്രം വിചാരിച്ചാൽ നടപ്പില്ല. നല്ല ബലം പ്രയോഗിച്ച് അതിനെ മുന്നോട്ടു കുറച്ചു ദൂരം തള്ളിനിരക്കിയാലേ സാധിക്കയുള്ളു. ഇക്കാരണത്താൽ ആമയേയും മററു മത്സ്യങ്ങളേയും പിടിക്കുന്നതിന്നു ചില രാജ്യക്കാർ ഈ മീനിനെ കയറിൽ കെട്ടി വിടാറുണ്ട്. അത് എവിടെയെങ്കിലും പാകത്തിന്നു ചെന്നുപററുമ്പോൾ കയറു വലിച്ചാൽ പററിയ സാധനവുംകൊണ്ട് അതിങ്ങു പോരും. കൊണ്ടുവരുന്നത് ആമയോ മീനോ ആയിരിക്കണമെന്നില്ല. ചിലപ്പോൾ പാറക്കഷണമായിരിക്കും. നമുക്ക് എന്താണ് ആവശ്യമെന്ന് അതിന് അറിഞ്ഞുകൂടല്ലോ. ഒട്ടുമീൻ വന്നു പററിപ്പോയാൽ കപ്പലുകൾക്കു വേഗം കുറഞ്ഞുപോകുമെന്നൊരു വിശ്വാസം പണ്ടുകാലങ്ങളിലുണ്ടായിരുന്നു. സാധാരണമത്സ്യങ്ങളുടെ മുതുകത്തു

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

കാററപാ കെട്ടിയതുപോലെ കാണുന്ന ചിറകാണ് ഈ വിചിത്രജന്തുവിൽ ഒട്ടായിത്തീൎന്നിട്ടുള്ളതെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു. ഇതിനുള്ള തെളിവുകഠം വിവരിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങുന്നില്ല. അതിലും ഒട്ടു പരമാത്ഥമുണ്ടെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കിയാൽ നിങ്ങഠക്കുതന്നെ മനസ്സിലാകും.

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

XIV

വിലാങ്ക്

വാമ്പിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോഠം തല കാണിയ്ക്കും. മീനിന്റെ കൂട്ടത്തിൽ ചെല്ലുമ്പോഠം വാലു കാണിയ്ക്കും. രണ്ടിടത്തും ചേരും. എന്താ അതൊരു വിദ്യയല്ലേ? വിദ്യയാണ്, ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, അതൊരു ചീത്ത വിദ്യയാണ്. അങ്ങുമുണ്ട് ഇങ്ങുമുണ്ട് എന്ന രീതി. എവിടെയെങ്കിലും ഒരിടത്തു ധൈര്യത്തോടെ ചേൎന്നുനില്ക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ എങ്ങും ചേരരുത്; തനിയേ നില്ക്കണം. രണ്ടായാലും ധൈര്യവും മനക്കരുത്തും കൂടിയേ കഴിയൂ. മററതു കള്ളത്തരമാണ്. വലിയ ഭീരുത്വം. വിലാങ്കിനു പണ്ടേയുള്ള ദുഷ്പേരാണിത്. വാസ്തവത്തിൽ അതിന്റെ തലയും വാലുമല്ല പിഴച്ചത്, ഉടലാണ്. അതു കുറച്ചു നീണ്ടുപോയതാണ് ഈ ചീത്തപ്പേരിനൊക്കെ കാരണം. അതു ശരിയ്ക്ക് ഒരു മീനാണെങ്കിലും ശരീരത്തിന്റെ നീളം കൊണ്ടാണ് പാമ്പാണെന്നു സംശയിയ്ക്കുന്നത്. വരാൽ എന്നൊരു മത്സ്യത്തെ നിങ്ങഠം കണ്ടുകാണും. അതിന്റെ ഉടലെല്ലാം മറച്ചുവെച്ചു തലമാത്രം കാണുകയാണെങ്കിൽ നല്ല രസികൻപാമ്പാണെന്നേ പറയുകയുള്ളു. തലകൊണ്ടു പാമ്പാകമെങ്കിൽ വിലാങ്കല്ല വരാലാണ് അതിന്നവകാശി. പക്ഷേ വരാലിന് ഈ ദുഷ്പേരില്ല. അതുകൊണ്ടു വിലാങ്കിന്റെ തലയല്ല ഉടലാണ് അതിനെ ചതിയ്ക്കുന്നത്. അതിനെന്തു ചതിവു പററാനാണ്; ഇതെല്ലാം കെട്ടുകഥയല്ലേ. നമ്മളാണ് ചതിയ്ക്കപ്പെടുന്നത്; അതിനെക്കണ്ടു പാമ്പാണെന്നു വിചാരിച്ചു ഞെട്ടിപ്പോകുന്നത്.

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

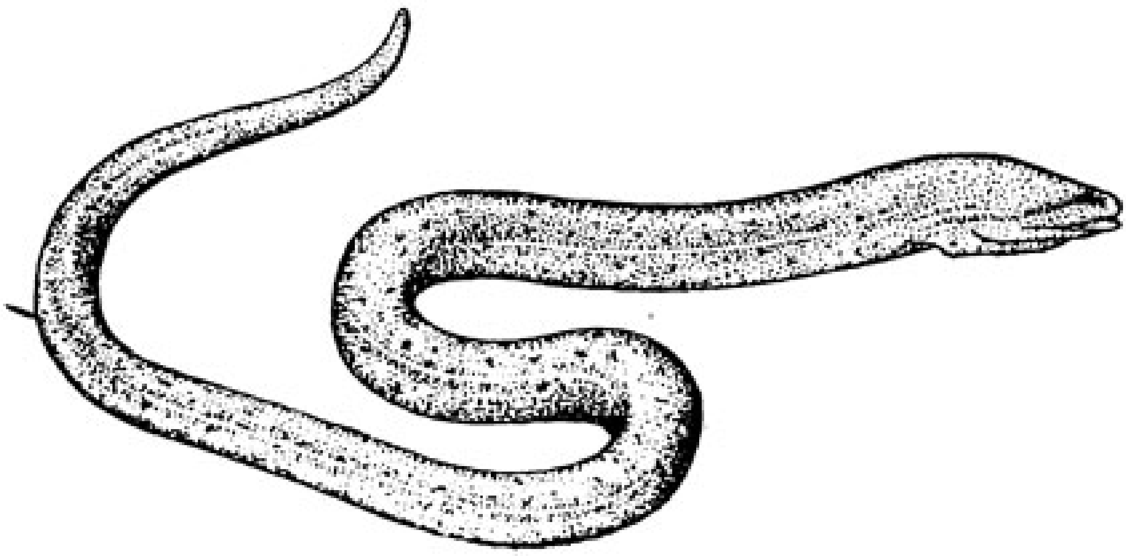

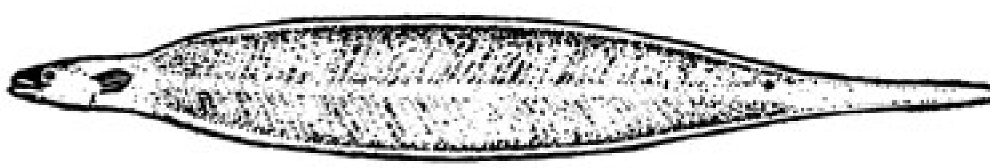

വിളാങ്ക് പല വലിപ്പത്തിലുണ്ട്. കടലിലുള്ള ചില ജാതിക്ക് ഏഴെട്ടടിവരെ നീളം കാണും. പാമ്പല്ല മീനാണെന്നു പറഞ്ഞാലും കാണുന്നവർ വിശ്വസിയ്ക്കുകയില്ല. പാമ്പിൻെറ ഉരുണ്ടു നീണ്ടു വളഞ്ഞു പുളയുന്ന രൂപം നാം അറിയാതെതന്നെ നമ്മെ പേടിപ്പിയ്ക്കുന്നതു നോക്കുക. മററൊന്നും വേണ്ട, ആ രൂപം ഒന്നു കണ്ണിൽപ്പെട്ടാൽ മതി, നമ്മുടെ ദേഹത്തു കുളിരു കോരിയിടുകയായി. ചിലതരം വിളാങ്കിന് ഇതിനും പുറമെ വള്ളിയും പുള്ളിയും മററും കാണും.

ഒരുപദ്രവവും ചെയ്യാത്ത ഈ നീണ്ടുനീണ്ട വെറും മീനിൻെറ ചരിത്രം വിചിത്രമാണ്. കടലിലും പുഴയിലുമായിട്ടാണ് അതിൻെറ ആയുസ്സു കഴിയുന്നത്. ഒരേ കാലത്തല്ല; ഓരോരോ പ്രായത്തിൽ. ഉപ്പിൻെറ മയംപോലുമില്ലാത്ത പുഴകളിൽ ജീവിയ്ക്കുന്ന വിളാങ്കു

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

കൾ മുട്ടയിടാറാകുമ്പോൾ കടലിലേയ്ക്കു പോകുന്നു. കടലിൽ എവിടെയെങ്കിലും പോയി മുട്ടയിടുകയാണെന്നു ധരിയ്ക്കരുത്. അതിനു പ്രത്യേകം സ്ഥാനങ്ങളുണ്ട്. സമുദ്രത്തിന്റെ ആഴവും വെള്ളത്തിന്റെ ചൂടും എല്ലാം പാകത്തിനു കിട്ടണം. ഇതു കിട്ടുവാൻവേണ്ടി ചില തരം വിളാങ്കുകൾ മൂവായിരവും നാലായിരവും നാഴിക ദൂരം കടലിലൂടെ സഞ്ചരിയ്ക്കാറുണ്ട്. അവിടെ എത്തി മുട്ടയിട്ടതിനുശേഷം അവ ചത്തുപോകുന്നു. ഈ വഴി യത്രയും തിരിച്ചുചവിട്ടുക എന്നതു സാധ്യമല്ല. മുട്ട വിരിഞ്ഞുണ്ടാകുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ പരന്നു കണ്ണാടിപോലെയിരിയ്ക്കും. വിളാങ്കിന്റെ ഇരുണ്ട നിറമോ, നീണ്ട ആകൃതിയോ ഒന്നും കാണുകയില്ല. ഇവ നടുക്കടലിൽ നിന്നു തീരങ്ങളുടെനേക്കു തിരിയ്ക്കുന്നു. രണ്ടും മൂന്നും വർഷംകൊണ്ടേ അണെത്തുകയുള്ളു. കരയടുക്കുമ്പോഴേയ്ക്ക് അവ കുറച്ചൊക്കെ വളർന്നിരിയ്ക്കും. എന്നാലും വിളാങ്കിന്റെ കുഞ്ഞാണെന്നു പറയുകയില്ല. ഈ രൂപത്തിലാണ് അവ പുഴകളിൽ പ്രവേശിയ്ക്കുന്നത്. അവയുടെ എണ്ണം ലക്ഷക്കണക്കിലെത്തും. തക്കസമയത്തു വലയിട്ട് ഒന്നു കോരിയാൽ പൊക്കാൻ സാധിയ്ക്കാത്തവണ്ണം വിളാങ്കിൻകുഞ്ഞുങ്ങളെ പിടിയ്ക്കാൻ സാധിയ്ക്കും. പുഴകളിൽ കടന്ന് ഓരു വരാത്ത സ്ഥാനങ്ങൾ നോക്കിയാണ് അവ പോകുന്നത്. അവിടെയാണ് മുട്ടയിടാറാകുന്നതുവരെയുള്ള പിന്നത്തെ ജീവിതം. ആ സമയം വരുമ്പോൾ അവ തിരിച്ചുവരാത്ത ആ യാത്രയ്ക്ക് ഒരുങ്ങുന്നു. പുഴകളിലെത്തിയാൽ അധികം താമസിയാതെ അതിന്റെ രൂപം മാറിവരുന്നതു കാണാം.

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

പിന്നെയാണ് മനുഷ്യർക്ക് അതിനെ കണ്ടാൽ പേടി തുടങ്ങുന്നത്.

എല്ലാത്തരം വിളാങ്കുകളും മുട്ടയിടുവാൻവേണ്ടി ഇത്രയധികം ദൂരം സഞ്ചരിയ്ക്കാറില്ല. എന്നാലും ചില തെങ്കിലും അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് എന്തൊരത്ഭുതമാണെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക. കുറച്ചൊന്നുമല്ല, 4000 നാഴിക!

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

XV

കുമിഴൻ

വച്ചിലപ്പുഴ പൂമ്പാററയാകുമെന്ന് നിങ്ങളെല്ലാവരും കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ. നിങ്ങളുടെ പ്രായത്തിൽ ഞാനും അതു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. സംശയം തോന്നുന്നെങ്കിൽ, അത്ഭുതകരമായ ഈ സംഗതി തന്നത്താൻ പരീക്ഷിച്ചു നോക്കാവുന്നതാണെന്നും ആരോ പറയുകയുണ്ടായി. സംശയംകൊണ്ടല്ലെങ്കിലും അതൊന്നു നേരിട്ടു കണ്ടു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള കൌതുകംകൊണ്ടു ഞാനതിന്നു തുനിയുകയും ചെയ്തു. എവിടെയൊക്കെയോ അന്വേഷിച്ച് ഒരു തടിയൻ പച്ചിലപ്പുഴുവിനെ സമ്പാദിച്ചു. അതിനെ കണ്ടാൽ പേടി തോന്നും. പുറകിലെ അററത്ത് ഒരു കൊമ്പും ഇരുവശത്തും ഇരുണ്ട പുള്ളികളുമുള്ള ഒരുതരം പുഴുവാണത്. അതിൻെറ ആർത്തി കണ്ടാൽ ഒരു മരം മുഴുവനേ അങ്ങു വിഴുങ്ങിക്കളയുമെന്നു വിചാരിയ്ക്കും. ഏതായാലും കുറേ അധികം പ്രയാസം കഴിച്ച് അതിനെ ഞാൻ പിടിച്ചൊരു പെട്ടിയിലാക്കി. അതിരുന്ന ചെടിയുടെ ഇലതന്നെ പറിച്ചു കൊണ്ടുവന്നു തീററി കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഒന്നു രണ്ടു ദിവസത്തേയ്ക്ക് അതിന്നു യാതൊരു മാററവും കണ്ടില്ല. അതു പട്ടുകൊണ്ടുള്ള ഒരു കൂടു കെട്ടുന്നതു കാണുവാനാണ് ഞാൻ കാത്തിരുന്നത്. മൂന്നാം ദിവസം അതിന്നു വല്ലാത്ത ഒരു തളർച്ച കണ്ടു. പുതിയ ഇല കൊടുത്തിട്ടും തിന്നില്ല. അതിൻെറ ഉത്സാഹവും നശിച്ചു. ഒരുപക്ഷേ കൂടുണ്ടാക്കുവാനുള്ള ഒരുക്കമായിരിയ്ക്കുമെന്നു കരുതി ഞാൻ പിന്നെയും കാത്തിരുന്നു. അടുത്ത ദിവസം കാലത്തു നോക്കിയപ്പോഠം അതി

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ൻെറ മട്ടൊക്കെ മാറിക്കണ്ടു. അതിൻെറ പുറത്തെല്ലാം അനേകം വെളുത്ത മൊട്ടുകൾ കിളിൎത്തുനില്ക്കുന്നു. മഴയത്തു കിടന്നു നനഞ്ഞു കുതിൎന്ന തടിക്കഷണത്തിന്മേൽ ചെറിയ ചെറിയ കുമിഴ കുരുത്തുവരുന്നതാണ് അതു കണ്ടപ്പോൾ എനിയ്ക്കോൎമ്മ വന്നതു്. എന്തൊരു അത്ഭുതമാണെന്നു് ഓൎത്തുനോക്കുക. പുഴുവിൻെറ പുറത്തു കുമിഴ മുളയ്ക്കുന്നു! മനുഷ്യൻെറ ദേഹത്തു മഞ്ഞളുണ്ടാകുന്നതുപോലെയല്ലേ ഇതു്?

ഇങ്ങിനെ നിരാശയാണുണ്ടായതെങ്കിലും കുറച്ചു കൂടി നോക്കാമെന്നുതന്നെ ഞാൻ നിശ്ചയിച്ചു. രണ്ടു മൂന്നു ദിവസംകൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഈ മൊട്ടുകളുടേയും മട്ടു മാറി. പുഴു മിക്കവാറും ചത്തു എന്ന നിലയെത്തി. അനക്കമൊന്നുമില്ല. അതിൻെറ പുറത്തുണ്ടായ വെളുത്ത കൂമ്പുകൾ കുമിഴകളല്ലെന്നു തീൎച്ചയായി. അവയുടെ അകത്തെല്ലാം കണ്ണും തലയും കാലുമുള്ള ഓരോ ചെറിയ പ്രാണി ഞെരുങ്ങിയിരിയ്ക്കുന്നു! ഒരു ദിവസം

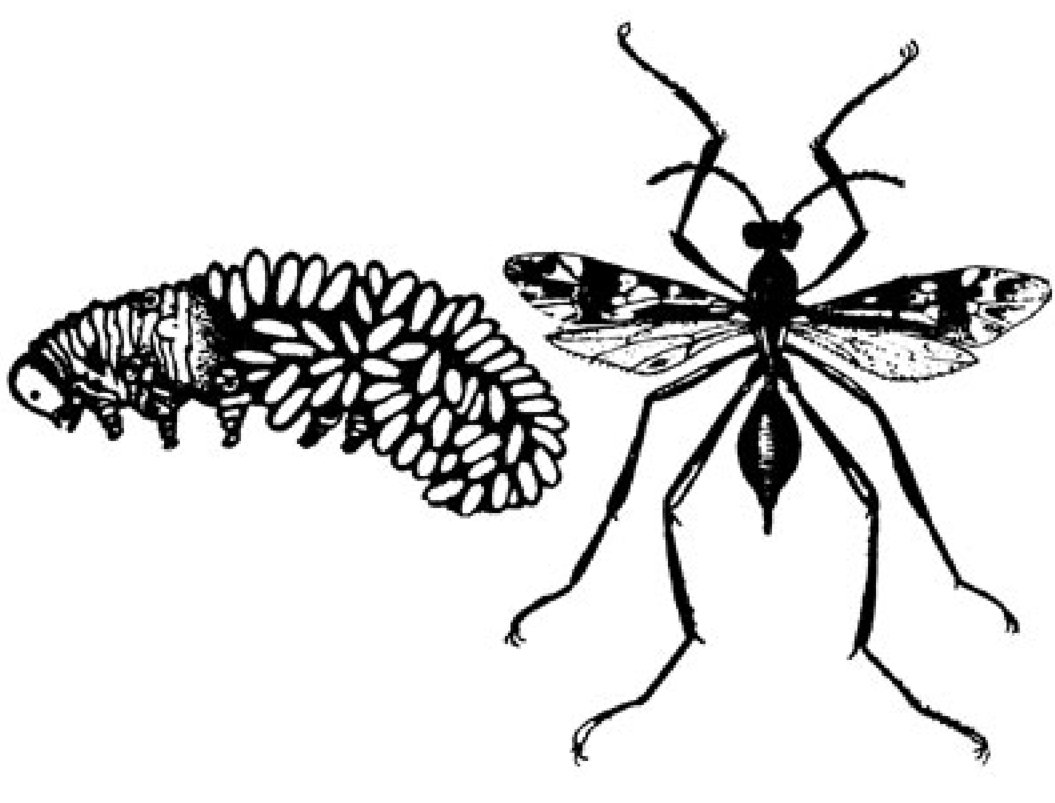

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

കൂടി കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവ അനങ്ങിത്തുടങ്ങി. ക്രമേണ അവ ഓരോന്നായി പുറത്തു കടന്നു. സ്വല്പനേരം ചുററിപ്പററി നിന്നിട്ടു ചിറകു വിതിർത്തു പറന്നുപോകയും ചെയ്തു. കലാശം നന്നായില്ലേ? ഇതിൻെറ രഹസ്യം മനസ്സിലായതു വളരെ നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടാണ്. ആ ചെറുപ്രാണികൾ ഒരു പ്രത്യേകജാതി കടന്നലാണ്. കമിഴപോലെ മുളച്ചുവരുന്നതുകൊണ്ടു നമുക്കതിനു കമിഴൻകടന്നൽ എന്നു പേരിടാം. ഓമനപ്പേരായി കമിഴനെന്നും വിളിക്കാം. നോക്കിയിരുന്നതു പൂമ്പാററ; പുറത്തു വന്നതു പാഴ്കമിഴൻ!!

ഈ കമിഴന്മാർ എത്രയോ ജാതിയുണ്ട്. ഒരു ജാതിയെ ചിത്രത്തിൽ പ്രത്യേകം കാണിച്ചിട്ടുണ്ട്. കമിഴന്മാരെല്ലാം പുഴുക്കളുടെയും അതുപോലെയുള്ള മററു ജീവികളുടെയും ശരീരം തുളച്ചാണ് മുട്ടയിടുന്നത്. അവയുടെ കൂർത്ത വാല് അതിനുള്ളതാണ്. മുട്ടയെല്ലാം അന്യജന്തുക്കളുടെ അകത്തു കിടന്നു വിരിയും. കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു നല്ല കോളാണ്. പച്ചമാംസംതന്നെ തിന്നാം. തിന്നുതിന്നു വലുതാകുമ്പോഴാണ് അവ പുറത്തു വരുന്നത്. അവയ്ക്ക് ഇരയായ ജന്തുവിനു മരണമേ ഗതിയുള്ളൂ. അകത്തുനിന്നല്ലേ ആക്രമിക്കുന്നത്. എന്തു ചെയ്യാൻ സാധിക്കും? അന്നു ഞാൻ വളർത്തിയ പച്ചിലപ്പുഴുവിനും ഇതുതന്നെയാണ് സംഭവിച്ചത്. അതിനു കൂടുണ്ടാക്കി പൂമ്പാററയാകാൻ സാധിച്ചില്ല. അതിനുമുമ്പ് അതിൻെറ ഉടലിന് എങ്ങുനിന്നോ വന്ന അവകാശികളുണ്ടായി. കാര്യമൊക്കെ മനസ്സിലായെങ്കിലും അന്ന് എനിക്കു പററിയ അമളിയോർത്തു ഞാൻ ഇപ്പോഴും ചിരിക്കാറുണ്ട്. നോക്കിയിരുന്നതു പൂമ്പാററ; പുറത്തു വന്നതു പാഴ്കമിഴൻ!!

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

XVI

മരയോന്ത്

സാധാരണ ഓന്തിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചറിയുന്നതിന്നുവേണ്ടിയാണ് ഇങ്ങിനെ ഒരു പേരുണ്ടാക്കിയത്. ഈ ഓന്തിന്നു മരത്തിന്മേൽമാത്രമേ ജീവിയ്ക്കാനും കഴിവുള്ളൂ.

കണ്ടാൽ ഇത്ര അഴകില്ലാത്ത ഒരു ജന്തു വേറെ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെയും ഉണ്ടോ ഈശ്വര

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

സൃഷ്ടി എന്നു തോന്നിപ്പോകും. മെലിഞ്ഞു പരന്ന ശരീരം. ചുള്ളിക്കൊമ്പുപോലുള്ള കൈകാലുകഠം. ഏണ്ണകോണിച്ച തല, തലയേക്കാഠം വലിയ വായ്. ചെടിക്കൊമ്പുകളിൽ ചുരുട്ടിപ്പിടിയ്ക്കാവുന്ന ഘനം കുറഞ്ഞ വാല്. പച്ചിലപ്പടപ്പിൽ ഇരിയ്ക്കുമ്പോഠം നിറം നല്ല പച്ചയായിരിയ്ക്കും. എത്രനേരം വേണമെങ്കിലും ഒരേ നിലയിൽ അനങ്ങാതെ ഇരിയ്ക്കാൻ കഴിവുള്ളതുകൊണ്ട് ഇലകളുടെ ഇടയ്ക്കുനിന്നു കണ്ടുപിടിയ്ക്കുവാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്. ഓന്ത് നിറം മാറുമെന്നുള്ള വസ്തുത പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. മരയോന്തിൻെറ കാര്യത്തിലാണ് ഈ കഴിവ് ഏററവും കൂടുതലായി കാണുന്നത്. ചുററുപാടുകളുടെ നിറംതന്നെ അതിന്നും ക്ഷണേന കൈവരുന്നു.

മരയോന്തിൻെറ കണ്ണു വളരെ വിശേഷപ്പെട്ടതാണ്. മററു ജന്തുക്കളുടെ കാര്യത്തിലെന്നപോലെ അതിൻെറ കൺമണി നമുക്കു കാണാൻ വയ്യ. കണ്ണൻ ചിരട്ടപോലുള്ള ഒരു കൺപോളകൊണ്ട് അതു മൂടപ്പെട്ടിരിയ്ക്കുന്നു. ഇതിൻെറ നടുവിൽ ഒരു ചെറിയ ദ്വാരമേയുള്ളു. നോട്ടമെല്ലാം ഈ ദ്വാരത്തിലൂടെയാണ്. ഏതു ചൊവ്വിന്നു നോക്കുന്നുവോ ആ ചൊവ്വിന്ന് ഈ ദ്വാരവും തിരിയുന്നതു കാണാം. ഓരോ കണ്ണിന്നും തോന്നിയ വഴിയ്ക്കു നോക്കാമെന്നുള്ളതാണ് ഏററവും അത്ഭുതകരമായിരിയ്ക്കുന്നത്. വലത്തുകണ്ണു മുമ്പോട്ടും ഇടത്തുകണ്ണു പിമ്പോട്ടും തിരിച്ചുനോക്കുവാൻ അതിന്നു വിഷമമില്ല. വേണമെങ്കിൽ ഒന്നുകൊണ്ടു താഴോട്ടും മററതുകൊണ്ടു മേലോട്ടും നോക്കാം. നമുക്ക് ഇങ്ങിനെ ഒരഭ്യാസം സാധ്യമല്ല. കോങ്കണ്ണന്മാരുടെ കണ്ണുകഠംപോലും ഒരുമിച്ചേ തിരിയുകയുള്ളു. നമ്മുടെ കണ്ണുകഠം തലയുടെ മുൻവശത്താണല്ലോ ഉറപ്പിച്ചിരിയ്ക്കുന്നത്. ഓ

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ന്തിൻേറത് ഇങ്ങിനെയല്ല, തലയുടെ രണ്ടു വശത്തുമാണ്. കാന്തു വെറുതെയിരിയ്ക്കുമ്പോഠം അവ ഇടത്തോട്ടും വലത്തോട്ടുമാണ് നോക്കുന്നത്, മുമ്പോട്ടല്ല. നിങ്ങഠംക്ക് എപ്പോഴെങ്കിലും ഒരു മരയോന്തിനെ അടുത്തു കാണാൻ തരം കിട്ടിയാൽ അതിൻെറ കണ്ണുകൊണ്ടുള്ള സക്കസ്സുകഠം നോക്കാൻ വിട്ടുപോകരുത്. നിങ്ങഠം ചിരിച്ചുചിരിച്ചു തലതല്ലും.

മെലിഞ്ഞ കൈകാലുകളെപ്പററി പറഞ്ഞുവല്ലോ. വേറെ ഒരു വിശേഷംകൂടിയുണ്ട്. വിരലുകഠം വെവ്വേറെ കാണുകയില്ല. ഓരോ കയ്യിലുമുള്ളതും രണ്ടുകൂട്ടമായി ഒട്ടിച്ചേൎന്നിരിയ്ക്കുകയാണ്. കാലിലേതും അങ്ങിനെതന്നെ. ഈ വിരൽക്കൂട്ടങ്ങളുടെ സഹായത്താൽ മരയോന്തിനു കൊമ്പുകളിൽ ചുററിപ്പിടിയ്ക്കുവാൻ കഴിയും. ഒരു പിടി വിട്ടു മററൊന്ന് ഉറപ്പിയ്ക്കുവാൻ കുറച്ചു സമയമെടുക്കും. വളരെ പതുക്കെയാണ് ഇതു ചെയ്യുന്നത്. നോക്കിക്കൊണ്ടു നിന്നാൽ നമുക്കു ക്ഷമ കെട്ടുപോകും. നടക്കുന്നതിനെക്കാഠം ഇരിയ്ക്കുവാനാണ് അതിഷ്ടപ്പെടുന്നത്. ദേഹത്തു കടിച്ച ഉറുമ്പിനെ തുടച്ചുകളയാൻ പോലും മനസ്സു തോന്നാത്ത ചില മടിയന്മാരെ നിങ്ങഠം കണ്ടിട്ടുണ്ടാവും. മരയോന്തിനെക്കണ്ടാൽ നിങ്ങഠം അവരുടെ സ്വഭാവം ഓൎമ്മിച്ചുപോകും.

പക്ഷേ അതിനു വേഗത്തിൽ യാതൊന്നും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ലെന്നു ധരിയ്ക്കരുത്. അതു തീററി പിടിയ്ക്കുന്നതു കാണേണ്ട കാഴ്ചയാണ്. മുമ്പിലെങ്ങാനും ഒരു ഈച്ചയോ മറേറാ വന്നു പററി എന്നിരിയ്ക്കട്ടെ; കാന്ത് അതിനെ ആദ്യം ഒരു കണ്ണുകൊണ്ടും പിന്നീടു രണ്ടു കണ്ണും ഉപയോഗിച്ചും സൂക്ഷിച്ചുനോക്കും. ഇരിയ്ക്കുന്ന ഇരിപ്പ് അത്ര ശരിയായില്ലെന്നു തോന്നിയാൽ പതു

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

ക്കെ ഒന്നു് ഇളകി സ്ഥാനമുറപ്പിയ്ക്കും. ഉടനെതന്നെ വായ് തുറന്നുവരുന്നതു കാണാം. അതിൻെറ അകത്തു നിന്നു പെൻസിലുപോലുള്ള ഒരു നാക്കു പുറത്തേയ്ക്കു നീളുന്നു. ആറേഴിഞ്ചു് അകലെയാണു് ഈച്ച ഇരിയ്ക്കു ന്നതു്. അതു സുഖമായിരുന്നു ചിറകു മിനുക്കുകയാണു്. ഇഴയുംസ്വഭാവക്കാരനായ ഓന്തു് ഇത്ര അകലെ ഇരു ന്നു് എങ്ങിനെയാണു് അതിനെ പിടിയ്ക്കുവാൻപോകു ന്നതെന്നു നാം വിസ്മയിയ്ക്കും. നാക്കു് വായ്ക്കകത്തുനി ന്നു് ഏകദേശം രണ്ടിഞ്ചോളം നീളുന്നു. പെട്ടെന്നു് എന്തോ ഒരു മിന്നൽപോലെമാത്രം കാണാം. എന്താ ണു് സംഭവിച്ചതു്? ഈച്ചയെ കാണാനില്ല. അതു പറന്നുപോയോ? ഇല്ല. അതു് ഓന്തിൻെറ വായിലേ യ്ക്കുതന്നെയാണു് മറഞ്ഞതു്. ആ നാക്കു് ഈ ഇരുന്ന സ്ഥാനംവരെ എത്തി; ഏഴിഞ്ചു ദൂരം!! ഓന്തിൻെറ ഉടലിനുതന്നെ അത്രയും നീളമില്ല. നാക്കിൻെറ അ ററം നല്ല പശയുള്ളതാണു്. അതു നീളുന്നതും ഈച്ച യെ ഒട്ടിച്ചെടുത്തുംകൊണ്ടു വായിലേയ്ക്കു ചുരുങ്ങുന്നതും നമുക്കു കാണാൻ കഴിയാത്ത വേഗത്തിലാണു് സംഭവി യ്ക്കുന്നതു്. ഈ ഒരു പ്രയോഗത്തിനു, മരയോന്തിനു നമുക്കു സമ്മാനം കൊടുക്കാം. നാം എത്ര സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയാലും അതു കാണുകയില്ല. 'ഠക്'—അത്രതന്നെ.

മെലിഞ്ഞു പരന്നിരിയ്ക്കുന്നെങ്കിലും മരയോന്തിനു് ആവശ്യമെന്നു തോന്നിയാൽ അകത്തു കാററു നിറച്ചു് ഉടലു വീർപ്പിയ്ക്കുവാൻ കഴിയും. കഴുത്തും നെഞ്ചും വയ റുമെല്ലാം വീർക്കും. ശത്രുക്കളെ പേടിപ്പിയ്ക്കുവാനാണു് അതു് ഈ വിദ്യ പ്രയോഗിയ്ക്കുന്നതു്.

Digitized by Kerala Sahitya Akademi

Digitized by Kerala Sahitya Akademi